

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zadru, po sutkinji tog suda Nevi Lukin, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Rončevića iz Zadra, Šibenska ulica 4c, OIB: 41978388826, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Korljan & partneri d.o.o. Zadar, protiv tužene Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko-upravni odjel, radi isplate plaće, nakon održane glavne javne rasprave zaključene 21. srpnja 2026. u nazočnosti punomoćnika tužitelja i tužitelja te zakonskog zastupnika tužene, 29. srpnja 2026. javno je objavio i

p r e s u d i o j e

Nalaže se tuženoj isplatiti tužitelju iznos od 9.420,84 Eura bruto sa zakonskim zateznim kamatama tekućim

- na iznos od 19,84 Eura od 16.06.2015.,
- na iznos od 12,37 Eura od 16.07.2015.,
- na iznos od 29,64 Eura od 16.08.2015.,
- na iznos od 200,24 Eura od 16.09.2015.,
- na iznos od 127,71 Eura od 16.10.2015.,
- na iznos od 65,34 Eura od 16.11.2015.,
- na iznos od 274,61 Eura od 16.12.2015.,
- na iznos od 206,72 Eura od 16.01.2016.,
- na iznos od 209,73 Eura od 16.03.2016.,
- na iznos od 197,88 Eura od 16.04.2016.,
- na iznos od 17,28 Eura od 16.05.2016.,
- na iznos od 13,20 Eura od 16.06.2016.,
- na iznos od 5,77 Eura od 16.07.2016.,
- na iznos od 76,09 Eura od 16.08.2016.,
- na iznos od 198,10 Eura od 16.09.2016.,
- na iznos od 64,25 Eura od 16.10.2016.,
- na iznos od 137,02 Eura od 16.11.2016.,
- na iznos od 152,02 Eura od 16.12.2016.,
- na iznos od 109,49 Eura od 16.01.2017.,
- na iznos od 97,22 Eura od 16.02.2017.,
- na iznos od 21,94 Eura od 16.03.2017.,
- na iznos od 148,36 Eura od 16.04.2017.,
- na iznos od 389,36 Eura od 16.05.2017.,
- na iznos od 255,32 Eura od 16.06.2017.,
- na iznos od 164,32 Eura od 16.07.2017.,

- na iznos od 708,70 Eura od 16.08.2017.,
- na iznos od 639,74 Eura od 16.09.2017.,
- na iznos od 487,97 Eura od 16.10.2017.,
- na iznos od 242,89 Eura od 16.11.2017.,
- na iznos od 594,66 Eura od 16.12.2017.,
- na iznos od 452,83 Eura od 16.01.2018.,
- na iznos od 185,46 Eura od 16.02.2018.,
- na iznos od 8,00 Eura od 16.03.2018.,
- na iznos od 256,78 Eura od 16.04.2018.,
- na iznos od 20,96 Eura od 16.05.2018.,
- na iznos od 204,14 Eura od 16.06.2018.,
- na iznos od 142,21 Eura od 16.07.2018.,
- na iznos od 81,89 Eura od 16.08.2018.,
- na iznos od 17,49 Eura od 16.09.2018.,
- na iznos od 133,77 Eura od 16.10.2018.,
- na iznos od 368,64 Eura od 16.11.2018.,
- na iznos od 97,97 Eura od 16.12.2018.,
- na iznos od 184,71 Eura od 16.01.2019.,
- na iznos od 94,91 Eura od 16.02.2019.,
- na iznos od 160,99 Eura od 16.03.2019.,
- na iznos od 292,37 Eura od 16.04.2019.,
- na iznos od 458,50 Eura od 16.05.2019.,
- na iznos od 226,82 Eura od 16.06.2019.,
- na iznos od 164,62 Eura od 16.07.2019.,
- na iznos od 494,39 Eura od 16.09.2019.,
- na iznos od 165,68 Eura od 16.10.2019.,
- na iznos od 25,56 Eura od 16.11.2019.,
- na iznos od 227,55 Eura od 16.12.2019.,
- na iznos od 329,01 Eura od 16.01.2020.,
- na iznos od 138,31 Eura od 16.02.2020.,
- na iznos od 283,47 Eura od 16.03.2020.,
- na iznos od 224,61 Eura od 16.04.2020.,
- na iznos od 447,12 Eura od 16.05.2020.,
- na iznos od 44,08 Eura od 16.06.2020.,
- na iznos od 611,35 Eura od 16.07.2020.,
- na iznos od 459,63 Eura od 16.08.2020.

do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje

referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve ovo u roku od 15 dana, osim na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanim u bruto plaći.

riješio je

I. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 18.960,19 Eura bruto sa zakonskom zateznom kamatom.

II. Nalaže se tuženoj po osnovi naknade troškova ovog parničnog postupka isplati tužitelju iznos od 7.338,03 Eura sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 29. srpnja 2026. do isplate po stopi određenoj za svako polugodište uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana, dok se za više zatraženi iznos od ovako priznatog zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška odbija kao neosnovan.

III. Odbija se zahtjev tužene za naknadu parničnog troška u visini od 11.089,53 Eura sa zakonskim zateznim kamatama kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj Tomislav Rončević (dalje: tužitelj) 23. srpnja 2020. sudu podnosi tužbu protiv tužene Republike Hrvatske (dalje: tužena) u kojoj navodi da je tužitelj posljednjih pet godina neprekidno zaposlen u Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske kao policijski službenik Policijske uprave zadarske, Postaje pomorske policije Zadar, a rješenjem poslodavca od 6. prosinca 2016. da je promaknut u višeg policajca. Obzirom da je tužitelj svoje radne zadatke obavljao kao policijski službenik na moru, njegova služba da je iziskivala prekovremeni rad, rad noću, rad subotom, rad nedjeljom i blagdanom. Naime, organizacija rada da je bila takva da je tužitelj određeni broj dana u mjesecu, koji varira od mjeseca do mjeseca, proveo na terenu odnosno na ophodnom brodu tuženice dok je ostatak dana u mjesecu bio slobodan. Tužitelj da je temeljem višednevnih radnih naloga poslodavca u dane zaduženja neprekidno bio na brodu, dakle, 24 sata dnevno. Sukladno odredbi čl. 86. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 149/09, 61/11, 82/12, 73/13) i odredbi čl. 94. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17) radnik da ima pravo na povećanu plaću za prekovremeni rad i rad noću, blagdanom, nedjeljom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi. Također, sukladno čl. 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike da je propisano kako će se osnovna plaća službenika i namještenika za rad noću uvećava za 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25% i za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs 150%, za rad u drugoj smjeni ukoliko službenik ili namještenik radi naizmjenično ili najmanje dva dana u tjednu u drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom rada dužim od 90 minuta 10%, a za rad u turnusu 5%. Nadalje, st. 2. tog članka da je propisano kako se navedeni dodaci ne isključuju, osim dodatka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni dok je st. 11. propisano da je prekovremeni rad svaki sat rada duži od dnevnog radnog vremena te svaki sat rada duži od 40 sati tjedno. Čl. 38. st. 12. Kolektivnog ugovora da je propisano kako se redovni mjesečni fond radnih sati koje službenici i namještenici trebaju raditi u tekućem mjesecu dobije tako da se broj radnih dana u tekućem mjesecu pomnoži sa 8. Nadalje, čl. 51. aktualnog odnosno čl. 57. starog Kolektivnog ugovora da je propisano da

ukoliko službenik i namještenik u svoje slobodno vrijeme tijekom terenskog rada zbog okolnosti obavljanja poslova ne smije ili ne može napustiti prostorije ili prijevozno sredstvo u kojima je smješten, tako provedeno vrijeme izvan stvarno odrađenih sati rada smatra se pasivnim dežurstvom. Međutim, ne samo da tužitelj zbog prirode posla nije mogao napustiti plovilo tijekom terenskog rada, već to nije niti smio, obzirom da je morao biti na dispoziciji u svakom trenutku te promptno reagirati u svakoj hitnoj situaciji i odazvati se pozivu nadređenih. Kako da je tužitelj stoga izvan radnog vremena bio pripravan i u svakoj intervenciji zajednički reagirao s ostalim kolegama i članovima posade, ovdje da nije riječ o pasivnom dežurstvu već o aktivnoj pripravnosti za rad odnosno prekovremenom radu, radu noću, nedjeljom i blagdanima za koji rad da tužitelj nije plaćen. Obzirom da tužitelj ne raspolaže evidencijom o prisustvu na radu, platnim listama i radnim nalogima tužene po kojima je postupao, predlaže pribaviti označene isprave za cijelo sporno razdoblje konkretno razdoblje od svibnja 2015. do podnošenja ove tužbe te po pribavi tih isprava odrediti provođenje financijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku, nakon čega da će tužitelj visinom odrediti svoj tužbeni zahtjev na isplatu razlike plaće za razdoblje od svibnja 2015. do podnošenja ove tužbe, a iz čega proizlazi da tužitelj sudu podnosi tzv. stupnjevitu tužbu iz odredbe čl. 186.b Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91, 91/92, 122/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP). Podredno, ukoliko sud ocijeni da ne postoje uvjeti za stupnjevitu tužbu, tužitelj postavlja tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 100.001,00 kn (što prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 13.272,41 Eura) sa zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj navodi i to da se je prethodno podnošenju ove tužbe, ovo sukladno odredbi čl. 186.a ZPP, 20. svibnja 2020. obratio tuženoj rad pokušaja mirnog rješenja spora, međutim, tužena da je na prijedlog tužitelja negativno odgovorila dopisom od 30. lipnja 2020. Tužitelj potražuje i naknadu parničnog troška sa zakonskim zateznim kamatama.

2. U odgovoru na tužbu dostavljenom sudu 26. kolovoza 2020. tužena osporava činjenične navode tužbe i protivi se postavljenom tužbenom zahtjevu i eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu. Tužitelj da tužbom traži isplatu neisplaćenih dodataka na plaću za period od svibnja 2015. do dana podnošenja tužbe. Prije svega tužena ističe kako je tužitelj zahtjevom za mirno rješenje spora koji je dostavljen državnom odvjetništvu 20. svibnja 2020. obuhvatio period od svibnja 2015. do svibnja 2020. dok da sada tužbom traži isplatu dodataka na plaću za razdoblje od svibnja 2015. do podnošenja tužbe odnosno 23. srpnja 2020. pa tužena predlaže odbaciti tužbu za period koji nije obuhvaćen zahtjevom za mirno rješenje spora odnosno za razdoblje od svibnja 2020. na dalje. Nadalje tužena ističe da navodi tužbe nisu točni. Uvidom u dokumentaciju da je utvrđeno da su tužitelju obračunati i isplaćeni svi sati rada sukladno čl. 44. Kolektivnog ugovora (za rad noću uvećanje 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom 150%, za prekovremeni rad 50%) te da je tužitelju u utuženom periodu također isplaćivana i naknada za pasivno dežurstvo u smislu odredbe čl. 57. Kolektivnog ugovora, što da je sve razvidno iz obračunskih lista plaće. Sukladno čl. 42. Zakona o policiji policijski službenik da je dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj. Na temelju Zakona o policiji da je donesena Uredba o plaćama policijskih službenika („Narodne novine“ br. 129/11) kojom da se utvrđuju vrijednosti koeficijenta složenosti poslova radnih mjesta policijskih službenika i visina dodataka za specifičnost policijske službe na osnovi klasifikacije radnih mjesta policijskih službenika razvrstanih u kategorije, potkategorije i razine potkategorija propisane Zakonom o policiji i propisima donesenim na temelju tog Zakona. Plaća policijskog službenika da se sastoji od osnovne plaće i dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima. Osnovna plaća policijskog službenika da se utvrđuje množenjem koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje

je policijski službenik raspoređen i osnovice za izračun plaće koju utvrđuje Vlada Republike Hrvatske posebnim propisom, uvećane za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža. Koeficijent složenosti poslova radnog mjesta policijskog službenika da se sastoji od osnovnog koeficijenta uvećanog za postotak dodatka za specifičnost policijske službe. Visina dodatka za rad na poslovima s posebnim uvjetima Vlada Republike Hrvatske propisuje posebnom uredbom sukladno Zakonu o državnim službenicima i Zakonu o policiji. Dodatak za specifičnost policijske službe utvrđuje se za povećanu opasnost za život i zdravlje policijskog službenika, osobno policijsko zvanje i odgovornost u sustavu hijerarhije rukovođenja. Sukladno čl. 6. Uredbe dodatak na osobno policijsko zvanje da se obračunava prema osobnom zvanju policijskog službenika bez obzira na koje je radno mjesto raspoređen. Policijskim službenicima pomorske policije staž osiguranja da se računa u povećanom trajanju tako da se svakih 12 mjeseci stvarno provedenih u obavljanju policijskih poslova računa kao 16 mjeseci staža osiguranja sukladno čl. 17. Zakona o policiji. Iako terenski dodatak služi za pokriće povećanih troškova za vrijeme rada na terenu, u Kolektivnom ugovoru kojim je određeno pravo radnika na naknadu tog troška da su propisani i uvjeti koji moraju biti ispunjeni za ostvarivanje tog prava. Tako da se pravo na terenski dodatak, a koji predstavlja primanje iz radnog odnosa, uvjetuje trajanjem terenskog rada. Prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda da nije životno i logično da bi efektivni (stvarni, faktični) rad službenika trajao neprekidno 24 sata dnevno, četiri do sedam dana uzastopno (u tom smislu i Vrhovni sud Republike Hrvatske u predmetu broj Revr 753/09-2 od 17. studenog 2009.). Dakle, prema pravnom shvaćanju Vrhovnog suda pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad iz čl. 39. st. 1. Kolektivnog ugovora službenik da može ostvariti samo za stvarno odrađene sate rada duže od punog radnog vremena, a ne i za sate kada službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke. Radi pravilnog utvrđenja činjeničnog stanja u ovoj pravnoj stvari da je potrebno istaknuti kako je zapovjednik plovila neposredni rukovoditelj te da upravo on organizira rad na plovilu. Kako službenici idu na teren 4 dana po nalogu poslodavca, da je sasvim evidentna činjenica da se oni ta 4 dana ne mogu nalaziti kod kuće i da se nalaze na mjestu koje je unaprijed određeno nalogom za terenski rad, ali to da je priroda terenskog rada i da se ne može tumačiti na način da su službenici 96 sati u dežurstvu. Iz izvješća o radnim nalogima koje podnosi zapovjednik plovila da je razvidno ukupno trajanje službe i efektivni rad za vrijeme trajanja terenskog rada. Sukladno Izvješćima o radnim nalogima da je razvidan broj stvarno odrađenih sati rada (rad na moru te rad na kopnu je posebno prikazan u Izvješćima i ubrojen je i jedan i drugi rad u stvarno odrađene sate rada), svaki pristanak u luku, rad pogonskih motora, potrošnja goriva, broj izvršenih kontrola plovila te broj prevaljenih nautičkih milja. Ta Izvješća da su potpisana od strane zapovjednika plovila. Institut rada na terenu da je poseban uvjet rada i kao takav predmet autonomnog reguliranja odnosa između poslodavca i radnika koji je u konkretnom slučaju reguliran odredbom čl. 56. Kolektivnog ugovora. Zakon o radu da nije regulirao pojam terenskog rada kao ni pojam pripravnosti za vrijeme terenskog rad. Nadalje, sukladno čl. 57. Kolektivnog ugovora vrijeme provedeno na brodu izvan stvarno odrađenih sati rada smatra se pasivnim dežurstvom (pripravnost za rad) te je sukladno čl. 44. st. 4. Kolektivnog ugovora, za vrijeme provedeno na pasivnom dežurstvu tužitelju isplaćeno 10% satnice redovnog rada u tekućem mjesecu za svaki sat pasivnog dežurstva. Ovdje tužena upućuje na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-1127/13 od 11. svibnja 2016. koje da je doneseno povodom izjavljene revizije u predmetu tužitelja, policijskog službenika Pomorske policije kojim je prihvaćena revizija tuženice na način da su ukinute prvostupanjska i drugostupanjska presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje, a u obrazloženju koje da odluke Vrhovni sud navodi "potrebno je istaknuti kako tuženica s pravom u reviziji ukazuje na tumačenje čl. 39. u vezi sa čl. 50. Kolektivnog ugovora koje je dala Zajednička komisija za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora".

Prema tom tumačenju, neovisno o tome što se u rad na terenu u smislu čl. 50. Kolektivnog ugovora (radi ostvarenja prava na dodatak za rad na terenu) uračunava ukupno vrijeme provedeno na terenu – i to od trenutka kada je službenik trebao doći na posao (na svoje uobičajeno radno mjesto, odnosno mjesto od kuda se upućuje na teren) pa do trenutka povratka na uobičajeno radno mjesto – pravo na uvećanje plaće iz čl. 39. Kolektivnog ugovora službenik ostvaruje samo za stvarno (faktično) odrađene sate rada. Za postojanje prekovremenog rada bitno je postojanje više sile, izvanrednog povećanja opsega rada i prijeke potrebe, odnosno izvanrednost nastale situacije i privremeno trajanje nastale situacije. Tužena ističe da policijski službenici postaje pomorske policije na plovilima na terenskom radu ne rade uredovno radno vrijeme od 8 sati od ponedjeljka do petka, nego rade 10-12 sati redovnog rada prema unaprijed utvrđenom rasporedu rada dok im je preostalih 12-14 sati priznato kao pasivno dežurstvo (slobodno vrijeme na terenskom radu je pravno valorizirano kao pasivno dežurstvo), dakle, da rade po posebnom rasporedu rada koji je utvrđen čl. 42. Zakona o policiji. Za svaki prekovremeni rad, ukoliko ga je bilo, da je tužitelju izdan nalog za prekovremeni rad. Poseban raspored rada da uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i neradnim danim, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad, rad organiziran na drugačiji način. Zakon o policiji i propisi doneseni na temelju istog da uređuju specifičnost radnopravnog položaja policijskih službenika. Na pitanja radnopravnog položaja policijskih službenika koja nisu uređena Zakonom o policiji ili propisima donesenim na temelju Zakona o policiji da se primjenjuju propisi o državnim službenicima, opći propisi o radu odnosno kolektivni ugovori. Policija da je služba s jasno određenim pravilima i zakonskom regulativom tako da je tužena mišljenja da je neozbiljno špekulirati o radnom vremenu policijskih službenika i o specifičnosti radno-pravnog uređenja, koje je zakonom jasno propisano. Upućuje na presudu Županijskog suda u Splitu poslovni broj: GŽ R-553/2018-2 od 08. kolovoza 2018. kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Splitu te odbijen zahtjev u istovrsnoj pravnoj stvari, a dijelove koje tužena dalje citira. Naglašava da vrijeme koje je tužitelj proveo na službenom plovilu spavajući ili odmarajući se, jednostavno nema karakter prekovremenog rada pa mu se ne može ni honorirati kao prekovremeni rad. Prekovremeni rad i pripravnost da su dva različita pojma i da ne mogu imati istu narav. Tužena je mišljenja da je činjenično i pravno neutemeljeno sate koji nisu upisani u evidenciju radnih sati preračunavati u prekovremeni rad, a da istovremeno u Izvješćima koja su potpisali sami tužitelji nema evidencije o izvršenim poslovima i postupanjima za vrijeme tih sati u svezi čega citira dio obrazloženja presude Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj GŽ R-34/2016-3 od 18. listopada 2018. Upravo da je tužitelj za vrijeme rada na terenu sam vodio evidenciju radnih sati i upravo da je evidencija radnih sati na terenu potpisana od strane samog tužitelja. Broj stvarno odrađenih sati rada koje je tužitelj upisivao na terenu u evidencijama tj. Izvješćima da je upisan u Registar službenih poslova i upravo onoliki broj stvarno odrađenih sati rada koji je upisan u Registar da odgovara broju radnih sati u Obračunskim listama tj. plaćama za određeni mjesec. Policijski službenici Postaje pomorske policije Zadar da rade po unaprijed utvrđenom rasporedu rada sukladno Naputku o načinu dnevnog raspoređivanja policijskih službenika i vođenju Registra službenih poslova, a koji Naputak je donio ministar unutarnjih poslova na temelju čl. 42. st. 5. Zakona o policiji („Narodne novine“ br. 34/11). Po pozivu ili po potrebi policijski službenici pomorske policije da postupaju samo u izvanrednim situacijama i za svaki takav rad da je izdan nalog za prekovremeni rad. Ističe da su takve izvanredne situacije rijetkost i da su sve zabilježene u službenim evidencijama. Slijedom svega iznesenog tužena predlaže odbaciti tužbu u dijelu u kojem nije podnesen zahtjev za mirno rješenje spora sukladno čl. 186.a ZPP dok tužbeni zahtjev predlaže odbiti kao neosnovan i odbiti eventualno kumulirani tužbeni zahtjev te potražuje naknadu troškova ovog parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama.

3. Ocijenivši da tužitelj ima imovinskopravni interes za podnošenje tzv. stupnjevite tužbe iz čl. 186.b st. 2. ZPP budući je u zahtjevu za mirno rješenje spora koji je uputio Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru 20. svibnja 2020. (list spisa 7-9) prethodno pokretanju ovog spora od tužene zatražio dostavu ovdje relevantne radnopravne dokumentacije koja je nedvojbeno nužna za određivanje visine tužbenog zahtjeva na isplatu plaće, pri čemu obveza tužene na dostavu tražene dokumentacije proizlazi iz čl. 9. Pravilnika o sadržaju obračuna plaće, naknade plaće ili otpremnine („Narodne novine“ br. 120/12) te čl. 8. Pravilnika o sadržaju obračuna plaće, naknade plaće ili otpremnine („Narodne novine“ br. 32/15, 112/15, 35/17) kao i nadalje iz čl. 12. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima („Narodne novine“ br. 37/11), čl. 13. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima („Narodne novine“ br. 32/15) i čl. 14. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima („Narodne novine“ br. 73/17), međutim, da tužena nije postupila po njegovom traženju poradi čega tužitelj prethodno podnošenju predmetne tužbe nije imao isprave nužne za određivanje visine tužbenog zahtjeva, sud je predmetnu stupnjevit tužbu ocijenio dopuštenom. Osim toga, tužena u ovom postupku niti ne osporava pravo tužitelja na podnošenje tzv. stupnjevit tužbu kao ni svoju obvezu dostave po tužitelju tražene radnopravne dokumentacije za utuženo razdoblje, dapače, zatraženu radnopravnu dokumentaciju u spis predmeta dostavlja na pripremnom ročištu 16. studenog 2020.

4. Prijedlog tužene za odbacivanje tužbe u dijelu kojim se potražuje isplata plaće za period od svibnja 2020. na dalje sud nije ocijenio osnovanim pa tužbu u tom dijelu nije niti odbacio. Naime, iako tužena točno navodi da je tužitelj zahtjevom za mirno rješenje spora koji je Općinskom državnom odvjetništvu podnio 20. svibnja 2020. tražio isplatu plaće za period od svibnja 2015. do svibnja 2020. dok ovom tužbom traži isplatu plaće za rad u razdoblju od svibnja 2015. do dana podnošenja tužbe 23. srpnja 2020., pogrešno tužena smatra da predmetna tužba nije dopuštena u dijelu koji se odnosi na period od svibnja 2020. do uključno srpnja 2020. Ovo stoga što tumačenjem odredbi čl. 186.a st. 1. i st. 5. ZPP proizlazi da se tužitelj prije podnošenja ove tužbe (na isplatu plaće za rad izvan evidentiranog radnog vremena) morao obratiti tuženoj sa zahtjevom za mirno rješenje spora, jer bi u protivnom tužba bila nedopuštena, međutim, jednom kada se je tužitelj kao radnik tuženoj kao poslodavcu obratio sa zahtjevom da mu zbog točno određenih činjenica (jer je obavljao efektivni rad i izvan evidentiranog mu radnog vremena tijekom višednevnih plovidbi) po točno određenoj pravnoj osnovi (pravo na isplatu plaće za obavljeni rad) isplati razliku u plaći, što je logično mogao učiniti samo za vremenski period do trenutka kada taj zahtjev podnosi tuženoj, a koja je takav zahtjev tužitelja odbila kao činjenično i pravno neutemeljen (nevezano za period za koji je taj zahtjev za isplatu plaće podnesen), tada se čl. 186.a st. 1. ZPP ne može tumačiti na način da je tužitelj u mogućnosti tužbom pred sudom tražiti isplatu plaće samo za period koji prethodi podnošenju zahtjeva za mirno rješenje spora, dok god se tražena isplata plaće temelji na istom činjeničnom i pravnom osnovu za koji se tužena već u svom odgovoru na zahtjev tužitelja za mirno rješenje spora izjasnila kao neosnovanom. Tumačenjem odredbe čl. 186.a ZPP na način na koji ju tumači tužena, radniku bi bila nametnuta obveza opetovanog podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora tuženoj, iako se ona prethodno takvom (ponovnom) podnošenju zahtjeva već izrijeком izjasnila o neosnovanosti činjenica i pravne osnove po kojoj joj radnik podnosi zahtjev. Dakle, tumačenjem odredbe čl. 186.a ZPP na način na koji ju tumači tužena bi se institut iz čl. 186.a ZPP, koji je propisan upravo radi omogućavanja mirnog rješenja spora među strankama, sveo na puku formalnost koju radnik mora obaviti, iako je već prethodno Republika Hrvatska njegov činjenično i pravno identičan zahtjev (samo za raniji vremenski period) odbila. U tom bi slučaju institut iz čl. 186.a ZPP predstavljao povredu prava tužitelja na pristup sudu, ovo posebno kada se ima na umu da je Zakonom o radu koji je u pitanjima

radnog prava *lex specialis* zakonodavac odlučio olakšati postupak za ostvarenje materijalnih prava iz radnog odnosa upravo oslobođenjem radnika od obveze da se prije pokretanja sudskog spora radi isplate, poslodavcu uopće obraćaju zahtjevom za zaštitu prava iz radnog odnosa. Ovakvo je tumačenje potvrđeno i pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženom u rješenju broj Rev-929/2025-2 od 1. listopada 2025. u kojem taj sud navodi da u slučaju kada je nadležno državno odvjetništvo odbilo zahtjev tužitelja koji se temelji na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, izuzev visine zahtjeva, valja zaključiti da tužitelj ne mora podnijeti novi zahtjev iz čl. 186.a ZPP (tako i Rev-813/2024 od 15. siječnja 2025. i Rev-579/2025-2 od 9. srpnja 2025.).

5. Po zaprimanju nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše od 2. prosinca 2021. (list spisa 29-43), tužitelj je podneskom od 21. prosinca 2021. u smislu čl. 186.b st. 4. ZPP odredio tužbeni zahtjev na način da od tužene po osnovi neisplaćene plaće za rad u utuženom razdoblju potražuje isplatu iznosa od ukupno 213.836,84 kn bruto (što prema fiksnom tečaju konverzije iznosi 28.381,03 Eura bruto) sa zakonskom zateznom kamatom specificiranom u tom podnesku. Ovakvo određivanje tužbenog zahtjeva ne predstavlja preinaku tužbe već određivanje tužbenog zahtjeva u smislu odredbe čl. 186.b st. 4. ZPP, koje je određivanje u slučaju podnošenja tzv. stupnjevite tužbe zakonska obveza tužitelja kojoj se tužena ne može s uspjehom protiviti, a što čini na ročištu glavne rasprave održanom 4. veljače 2022.

5.1. Ocijenivši da je to nužno obzirom na činjenično stanje utvrđeno temeljem izvedenih materijalnih i personalnih dokaza u ponovljenom dokaznom postupku, sud je prihvatio prijedlog tužitelja za određivanje financijskog vještačenja po drugom sudskom vještaku za financije u ovoj pravnoj stvari te je rješenjem poslovni broj Pr-20/2024-44 od 10. veljače 2026. odredio provođenje novog financijskog vještačenja koje je povjerio stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Jeleni Ćurlici, koja je u spis dostavila nalaz i mišljenje od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350), po zaprimanju kojeg je tužitelj podneskom od 11. svibnja 2026. uredio tužbu na način da sada od tužene po osnovi plaće za utuženo razdoblje potražuje isplatu iznosa ukupno 9.420,84 Eura bruto sa zakonskom zateznom kamatom specificiranom u tom podnesku. Kako je prethodno tužitelj od tužene potraživao isplatu iznosa od 28.381,03 Eura (213.836,84 kn) bruto sa zakonskom zateznom kamatom, to tužitelj u biti podneskom od 11. svibnja 2026. djelomično povlači tužbu i to za iznos od 18.960,19 Eura bruto sa zakonskom zateznom kamatom. Kako se tužena po primitku podneska kojim tužitelj djelomično povlači tužbu nije tom povlačenju usprotivila, to je temeljem čl. 193. st. 2. ZPP utvrđeno kao u točki I. izreke ovog rješenja.

6. U dokaznom je postupku sud pregledao i pročitao rješenje Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave zadarske broj: 511-18-01-01500/1-2016 od 6. prosinca 2016. (list spisa 5), odgovor broj: N-DO-57/2020-4 od 30. lipnja 2020. (list spisa 6), zahtjev Tomislava Rončevića za mirno rješenje spora podnesen Općinskom državnom odvjetništvu 20. svibnja 2020. (list spisa 7-9, 16-19), obračunske isprave za isplatu plaće-naknade plaće za Tomislava Rončevića (prileže spisu), naloge za prekovremeni rad (prileže spisu), radne naloge i izvješća o obavljenim nalogima s priložima (prileže spisu), evidenciju radnih sati (prileži spisu), iskaz svjedoka Zlatka Kadije (list spisa 28-30), iskaz svjedoka Borisa Stazića (list spisa 30-31), iskaz svjedoka Bože Eškinje (list spisa 31-32), iskaz svjedoka Bernarda Županjca (list spisa 34-36), iskaz svjedoka Nevena Marina (list spisa 36-37), iskaz svjedoka Boška Santinija (list spisa 38), iskaz svjedoka Zlatka Košte (list spisa 39-40), iskaz svjedoka Marka Zubčića (list spisa 40-41), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše od 2. prosinca 2021. (list

spisa 29-43), iskaz svjedoka Maksimilijana Surića (list spisa 61a-61c), iskaz svjedoka Tatijane Škare (list spisa 61f-61h), iskaz svjedoka Senke Marević (list spisa 61j-61l), dodatni nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše od 8. studenog 2022. (list spisa 71-94), iskaz svjedoka Maria Viduke (list spisa 98-99), sudsku praksu (list spisa 142-148, 156-170, 210-224, 277-279, 354-357), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350) i pisano očitovanje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice na prigovore tužene od 3. lipnja 2026. (list spisa 374-375), saslušao je svjedoke Zlatka Kadiju (list spisa 202-203), Marka Zubčića (list spisa 203), Božu Eškinju (list spisa 232-233), Nevena Marina (list spisa 233-234), Bernarda Županjca (list spisa 234), Borisa Stazića (list spisa 240-241), Senku Marević (list spisa 241-242) i Boška Santinija (list spisa 261-263), saslušao je stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelenu Ćurlicu (list spisa 377) te je saslušao tužitelja Tomislava Rončevića (list spisa 203-204, 378-379). Izvedeni su time u postupku svi po strankama predloženi dokazi pri čemu sud posebno napominje da je obzirom na promjenu uređujućeg suca u ovoj pravnoj stvari glavna rasprava počela iznova te je strankama dana mogućnost da se u smislu čl. 315. st. 3. ZPP očituju o tome da se ranije u postupku saslušani svjedoci ponovno ne saslušavaju već da se pročitaju zapisnici o izvođenju dokaza saslušanjem tih svjedoka. Obje su stranke bile suglasne da sud iskaze saslušanih svjedoka pročitati u dokaznom postupku te tužena nije tražila ponovno saslušanje svjedoka Tatijane Škare, Maksimilijana Surića i Maria Viduke budući su ti svjedoci u ovoj pravnoj stvari već iskazivali poradi čega je predložila da sud pročitati te njihove iskaze dok je tužitelj tražio da sud ponovno i neposredno sasluša sve svjedoke čije je saslušanje tužitelj predložio u postupku, pa je tako sud osim što je obnovio ranije u postupku izvedene dokaze čitanjem zapisnika o saslušanju svjedoka i tužitelja ipak neposredno saslušao svjedokinju Senku Marević kao i sve po tužitelju predložene svjedoke, osim Zlatka Košte od čijeg je ponovnog saslušanja tužitelj odustao.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7.1. Isplatu iznosa u visini od 9.420,84 Eura bruto sa zakonskom zateznom kamatom kako je to specificirano u izreci ove presude, tužitelj od tužene potražuje kao iznos plaće koji da mu tužena nije isplatila za rad izvan redovnog radnog vremena u razdoblju od 01. svibnja 2015. do 23. srpnja 2020. uvećan za sve pripadajuće dodatke po osnovi prekovremenog rada i rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te neradnim danom pa je tako predmet ovog spora pravo tužitelja kao policijskog službenika pomorske policije na isplatu plaće za rad izvan redovnog radnog vremena tijekom višednevnih plovidbi na koje je plovidbe u utuženom periodu upućivan radnim nalogima tužene kao poslodavca.

7.2. Sukladno čl. 60. st. 1., st. 2. i st. 4. Zakona o radu („Narodne novine“ br. 93/14, 127/17, dalje: ZoR) radno vrijeme je vrijeme u kojem je radnik obavezan obavljati poslove odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama poslodavca, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi poslodavac pri čemu se radnim vremenom ne smatra vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu poslodavca za obavljanje poslova, ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju niti na drugom mjestu koje je odredio poslodavac, ali se vrijeme koje radnik provede obavljajući poslove po pozivu poslodavca, smatra radnim vremenom, neovisno o tome da li ih obavlja u mjestu koje je odredio poslodavac ili u mjestu koje je odabrao radnik.

7.3. U svezi s navedenim sud ističe Direktivu 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 04. studenog 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena koja u čl. 2. toč. 1. i toč. 2. radno vrijeme definira kao vremensko razdoblje u kojem radnik radi, stoji na raspolaganju poslodavcu i obavlja svoje poslove i zadatke u skladu s nacionalnim propisima i/ili praksom dok vrijeme odmora definira kao vremensko razdoblje koje nije radno vrijeme.

7.4. Odredba čl. 61. ZoR propisuje da puno radno vrijeme ne smije biti duže od 40 sati tjedno dok je odredbom čl. 33. Zakona o policiji („Narodne novine“ br. 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16, dalje: Zakon o policiji) propisano da je policijski službenik dužan po nalogu nadređenog rukovoditelja poslove obavljati i duže od punog radnog vremena za što mu pripada pravo na novčanu naknadu ili slobodne dane, sukladno općim propisima o radu i kolektivnom ugovoru. Pri tome, čl. 42. Zakona o policiji propisuje i to da je policijski službenik dužan u obavljanju policijskih poslova raditi po posebnom rasporedu rada koji određuje nadležni rukovoditelj, a koji poseban raspored rada uključuje rad u smjenama, rad u turnusu, rad subotama, nedjeljama, praznicima i drugim neradnim danima, prekovremeni rad, rad noću, rad u dvokratnom radnom vremenu, pripravnost za rad i rad organiziran na drugačiji način.

7.5. Sukladno odredbi čl. 7. st. 1. ZoR poslodavac je radniku dužan u radnom odnosu za obavljeni rad isplatiti plaću, a u svezi čega odredba čl. 90. st. 1. ZoR određuje da je poslodavac dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom propisom, kolektivnim ugovorom, pravilnikom o radu, odnosno ugovorom o radu.

7.6. Konačno, sukladno čl. 94. ZoR radnik za otežane uvjete rada, prekovremeni i noćni rad te za rad nedjeljom, blagdanom ili nekim drugim danom za koji je zakonom određeno da se ne radi, ima pravo na povećanu plaću, a u svezi čega čl. 44. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ br. 104/13, dalje: KU/13) kao i čl. 38. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike („Narodne novine“ br. 112/17, 12/18, dalje: KU/17) propisuju da će se osnovna plaća službenika i namještenika uvećati za svaki sat rada i to za rad noću 40%, za prekovremeni rad 50%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom, neradnim danom utvrđenim zakonom i na Uskrs 150%, za rad u drugoj smjeni ukoliko službenik ili namještenik radi naizmjenično, ili najmanje dva radna dana u tjednu, u prvoj i drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad s prekidom dužim od 90 minuta 10% i za rad u turnusu 5% te koji se dodaci međusobno ne isključuju, osim dodataka za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni, pri čemu u odnosu na prekovremeni rad propisuje da ako je rad službenika i namještenika organiziran na drugačiji način, je prekovremeni rad svaki sat rada duži od dnevnog radnog vremena te svaki sat rada duži od 40 sati tjedno pri čemu umjesto uvećanja osnovne plaće po osnovi prekovremenog rada, službenik ili namještenik može koristiti jedan ili više slobodnih radnih dana prema ostvarenim satima prekovremenog rada u omjeru 1:1,5 u kojem mu se slučaju izdaje rješenje u kojem se navodi broj i vrijeme korištenja slobodnih dana kao i vrijeme kad je taj prekovremeni rad ostvaren.

7.7. Istaknimo ovdje i to da sukladno čl. 41. KU/13 kao i čl. 35. KU/17 plaću službenika i namještenika čini osnovna plaća i dodaci na osnovnu plaću, a u svezi čega sud ističe da je čl. 9. st. 3. ZoR propisano da ako je neko pravo iz radnog odnosa različito uređeno ugovorom o radu, pravilnikom o radu, sporazumom sklopljenim između radničkog vijeća i poslodavca, kolektivnim ugovorom ili zakonom, se primjenjuje za radnika najpovoljnije pravo ako tim ili drugim zakonom nije drugačije određeno.

8. U ovom postupku među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju od svibnja 2015. do uključno srpnja 2020. bio policijski službenik Ministarstva unutarnjih

poslova Republike Hrvatske, Policijske uprave zadarske, Postaje pomorske policije Zadar, te da je tijekom utuženog razdoblja ostvarivao plaću kod tužene obavljajući poslove radnog mjesta policijskog službenika pomorske policije.

8.1. Također, u postupku nije sporno da je rad tužitelja kod tužene u utuženom razdoblju bio organiziran na način da tužena tužitelja radnim nalogom kao člana posade plovila tužene upućuje na ophodnu službu na moru (višednevnu plovidbu), pri čemu su u radnom nalogu kojim se tužitelj, kao jedan od članova posade broda, upućuje na višednevnu plovidbu određeni članovi posade broda, brod (plovilo) na kojem posada plovi, početak i završetak plovidbe datumom i satom, mjesto tj. pomorski sektor (pozorničko-ophodno područje) obavljanja djelatnosti te opći i posebni radni zadaci. Nesporno je i to da se u tekstu određenih radnih naloga kojima se tužitelja kao jednog od članova posade broda upućuje na plovidbu navodi (aktivno) radno vrijeme članova posade po pojedinom danu višednevne plovidbe, ali i da je o trajanju službe te radu tijekom višednevne plovidbe vođena posebna evidencija koja je prilagana uz svaki pojedini radni nalog na koji se ta evidencija odnosi i koja predstavlja sastavni dio predmetnih radnog naloga.

8.2. Nadalje, među strankama nije sporno da je u utuženom razdoblju tužena tužitelju obračunala i isplatila kao prvo, plaću za rad u (aktivnom) radnom vremenu prema satnici evidentiranoj u evidenciji radnih sati uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom (za satnicu aktivnog radnog vremena); kao drugo, naknadu za pasivno dežurstvo koju tužena tužitelju priznaje kao naknadu za dežurstvo na plovilu tuženika u vrijeme izvan satnice evidentiranog (aktivnog) radnog vremena; te kao treće, plaću za rad u vremenu koje je tužitelj proveo obavljajući poslove po nalogu poslodavca za prekovremeni rad izvan satnice evidentiranog (aktivnog) radnog vremena uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom te prekovremenog rada (tzv. vrijeme intervencija).

8.3. Sud pri tome ističe da činjenica da je tužena u utuženom razdoblju tužitelju po osnovi pasivnog dežurstva za trajanja višednevnih plovidbi isplatila naknadu za pasivno dežurstvo među strankama nije sporna, a kako ta naknada sukladno čl. 44. KU/13 i čl. 38. KU/17 predstavlja naknadu koju službenik ostvaruje temeljem činjenice da je pripravan za rad i u svakom se trenutku spreman i obvezan odazvati pozivu poslodavca radi obavljanja poslova po njegovom nalogu (za prekovremeni rad), pravo na isplatu ove naknade za pasivno dežurstvo prema ocjeni suda nije od utjecaja na eventualna prava tužitelja na isplatu plaće za ukupni efektivno stvarno obavljeni rad tijekom trajanja višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju. Ovo jer, a koju činjenicu sud detaljno obrazlaže u nastavku presude, tužitelj u utuženom razdoblju nije radio neprekidno 24 sata unutar jednog dana tijekom višednevne plovidbe već je imao vrijeme dnevnog odmora i upravo je u tom razdoblju dnevnog odmora tužitelj bio pasivno dežuran i s osnova te činjenice ostvario naknadu za pasivno dežurstvo.

8.4. Također valja istaknuti i to da pravo na terenski dodatak (dodatak za rad na terenu) sukladno čl. 56. KU/13 kao i čl. 50. KU/17 predstavlja naknadu koju službenik ostvaruje za vrijeme rada izvan stalnog mjesta rada u kojem je zaposlen i izvan mjesta njegova stalnog boravka, ako je na terenu proveo najmanje 8 sati bez obzira na to koliko je dana radio pri čemu pored terenskog dodatka službenik ima pravo i na dodatke iz čl. 44. KU/13 odnosno čl. 38. KU/17 za svaki stvarno odrađeni sat rada, a što znači da pravo na terenski dodatak ne isključuje pravo na uvećanje plaće po osnovi čl. 44. KU/13 odnosno čl. 38. KU/17, i poradi čega se isplatom terenskog dodatka ne može kompenzirati neisplata plaće za efektivno odrađene sate rada državnog službenika. Nastavno sud ističe i to da niti dodatak za

smjenski rad (rad u drugoj smjeni) i rad u turnusu ne isključuju pravo na uvećanje plaće po osnovi čl. 44. KU/13 odnosno čl. 38. KU/17 (osim što se međusobno isključuju dodatak za rad u turnusu i rad u drugoj smjeni), a iz čega proizlazi utvrđenje suda da je postojanje prekovremenog rada neovisno o pitanju radi li tužitelj u drugoj smjeni ili u turnusu. Štoviše, čl. 44. KU/13 kao i čl. 38. KU/17 precizira vrijeme koje se smatra prekovremenim radom za slučaj kada službenik radi u drugoj smjeni odnosno u turnusu, a iz čega kao logičan proizlazi zaključak da je prekovremeni rad moguć i onda kad radnik radi u drugoj smjeni i u turnusu.

8.5. Konačno, među strankama nije sporno to da tužena za tužitelja u utuženom razdoblju nije donijela pisana rješenja o preraspodjeli radnog vremena pa se stoga na rad tužitelja u utuženom razdoblju ne primjenjuju odredbe o preraspodijeljenom radu.

9. Međutim, kao sporno se u postupku postavilo pitanje da li tužitelj ostvaruje pravo na isplatu plaće u većem iznosu od onog koji mu je tužena obračunala i isplatila za rad u utuženom razdoblju od 01. svibnja 2015. do 23. srpnja 2020. odnosno da li je tužitelj efektivno obavljao radne zadatke svog radnog mjesta za trajanja višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju u duljoj satnici od one koju mu je tužena evidentirala i isplatila kao (aktivno) radno vrijeme, a budući tužitelj tvrdi da je poslove svog radnog mjesta za tuženu obavljao i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena i zbog kojeg da mu razloga osim plaće koju mu je tužena obračunala i isplatila za rad u evidentiranom radnom vremenu i za rad u evidentiranom prekovremenom radu, pripada i pravo na isplatu plaće za rad u preostalom razdoblju višednevnih plovidbi u kojem je tužitelj radio, uvećane za sve dodatke po osnovi prekovremenog rada i rada noću, subotom, nedjeljom i blagdanom.

9.1. Iz isprava u svezi rada i radnog vremena tužitelja koje prileže spisu pa tako naloga za prekovremeni rad, radnih naloga i izvješća o obavljenim nalogima s prilogima, evidencije radnog vremena te obračunskih isprava za isplatu plaće-naknade plaće, kao nedvojbeno proizlazi da je tužitelj radne zadatke tj. poslove svog radnog mjesta obavljao za (aktivnog) radnog vremena u satnici određenoj u navedenim ispravama (u pravilu 8, 10 ili 12 sati dnevno) te u pojedinim slučajevima i izvan određene satnice (aktivnog) radnog vremena odnosno tijekom tzv. intervencije kao aktivnog rada izvan unaprijed određene satnice radnog vremena (a koja je satnica tužitelju evidentirana kao vrijeme prekovremenog rada za potrebe obračuna plaće). Iako tako izričito samo iz ovih materijalnih dokaza ne proizlazi da bi tužitelj u utuženom razdoblju, osim za u tim ispravama evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, radne zadatke obavljao i za preostalog vremena trajanja višednevnih plovidbi, sud je već cijeneći samu vrstu radnih (općih i posebnih) zadataka članova posade broda u međusobnoj svezi sa sadržajem u postupku izvedenih personalnih dokaza, a sve navedeno cijeneći u kontekstu općepoznatih činjenica iz svakodnevnog života kao i opsežne sudske prakse o radnjama koje članovi posade broda nužno moraju obavljati za vrijeme boravka na plovilu bilo da se isto nalazi na otvorenom moru ili na vezu tijekom višednevnih službi na moru, ovo posebno u pogledu osiguranja života članova posade te zaštite plovila i imovine na plovilu od oštećenja, ali i nadalje općepoznate činjenice da biološki nije moguće neprekidno aktivno i efektivno obavljati radne zadatke tijekom nekoliko dana neprekidno bez fizičkog i psihičkog odmora, kao nedvojbeno u ovom postupku utvrdio da je tužitelj efektivno obavljao radne zadatke svog radnog mjesta sukladno uputama i u korist tužene i izvan satnice (aktivnog) radnog vremena evidentiranog u predmetnim ispravama, međutim, ne neprekidno (24 sata dnevno) za trajanja višednevnih plovidbi, budući je prema utvrđenju suda tužitelj unutar svaka 24 sata višednevne plovidbe imao vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati. Neosnovano u svezi navedenog tužena navodi da se broj stvarno odrađenih sati rada koji je upisan u Registru službenih poslova koji predstavlja službenu evidenciju i prenesen u obračunske liste plaće za potrebe obračuna plaće tužitelja ne bi

trebao posebno utvrđivati jer da ne treba posebno utvrđivati činjenice koje se nalaze u službenim evidencijama javnopravnih tijela, ovo jer prema shvaćanju suda evidencija radnog vremena, čak i kad se radi o evidenciji koju vodi javnopravno tijelo, nije jedini niti isključivi dokaz, a niti dokaz koji bi imao jaču dokaznu snagu od drugih adekvatnih dokaza u pogledu utvrđivanja činjenice o stvarnom broju efektivno odrađenih sati rada policijskog službenika u određenom vremenskom periodu. Naime, kako ZPP nema pravila o dokaznoj snazi određenih dokaza naspram drugih dokaza tj. ne sadrži pravila o tzv. privilegiranim dokazima, to je tužitelju dopušteno dokazivati da ono što je evidentirano kao radno vrijeme u evidenciji radnog vremena koju kao poslodavac vodi tužena, nije ispravno odnosno nije potpuno te da je tužitelj efektivno radio veći broj sati od onog broja koji mu tužena evidentira u službenoj evidenciji radnog vremena i koji broj radnih sati koristi za potrebe obračuna plaće (tako i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-850/2024 od 17. rujna 2024.).

9.2. Kao osnovni radni zadaci tužitelja i preostalih članova posade plovila za vrijeme višednevne plovidbe u spisu priloženim radnim nalogima u utuženom razdoblju su određeni, među ostalim, nadzor i osiguranje državne granice uz uporabu ugrađenih sustava na plovilu, koordinacija rada sa Nacionalnim pomorskim centrom za praćenje pomorskog prometa, obilazak teritorijalnog mora i nadzor sukladno analizi rizika, obilazak kritičnih točki, osmatranje ribogojilišta putem termovizije, nadzor pomorskog prometa s ciljem sprječavanja nezakonitih prelazaka i s ciljem opažanja i utvrđivanja da li trgovački brodovi u međunarodnom pomorskom prometu krše pravila plovidbe najkraćim uobičajenim pomorskim putem, praćenje i kontrola ulazaka i boravka stranih jahti i brodica u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru, nadzor i kontrola protuzakonitog ribolova, dozvola za športski i rekreacijski ribolov uz posebnu pozornost na nezakonito prikupljanje zaštićenih vrsti školjki kao i traganje za počiniteljima kaznenih djela i prekršaja za koja se progoni po služenoj dužnosti te ostali poslovi na moru i unutarnjim plovnim putovima iz nadležnosti policije, a već narav kojih radnih zadataka prema ocjeni ovog suda svjedoči u prilog utvrđenju da članovi posade broda među kojima i ovdje tužitelj ove poslove ne obavljaju isključivo za vrijeme evidentirane im satnice (aktivnog) radnog vremena već da nadzor državne granice i ostale poslove na moru i unutarnjim plovnim putovima iz nadležnosti policije koji su u opsegu poslova njihovog radnog mjesta, obavljaju i nakon proteka evidentiranih im radnih sati tijekom svakog pojedinog dana višednevne plovidbe budući se ovi zadaci, osim neposrednim obilaskom državne granice i teritorijalnog mora (tijekom evidentiranog radnog vremena), obavljaju i promatranjem indikatora rizika za svako promatrano plovilo (brzina plova, smjer plova, fizički kontakt, atipična plovidba, zastava plovila, prolazna i odredišna luka, vrsta plovila, obavljanje ribolova u suprotnosti sa pozitivnim propisima, nezakonito prikupljanje školjki) kao i cjelodnevnim korištenjem telekomunikacijskih i radijskih veza te brodskih sustava praćenja i nadzora na moru te korištenjem svih raspoloživih evidencija preko udaljenih računala iz otvorenih i zatvorenih izvora (VMS, AIS, Interpol, IS MUP-a, e-crew evidencija, evidencija izdanih dozvola u R/Š ribolovu), a kako to proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka koji su u utuženom periodu također obavljali poslove radnih mjesta policijskih službenika pomorske policije (člana posade broda), iz čijih iskaza proizlazi da su članovi posade broda među kojima i tužitelj efektivno obavljali poslove svog radnog mjesta i izvan po tuženoj im evidentiranog (aktivnog) radnog vremena. Tako svjedok Zlatko Kadija, upitan o radu tužitelja u ovdje utuženom razdoblju, sudu iskazuje (list spisa 202-203) da je on do odlaska u mirovinu 2018. radio kao upravitelj stroja na tipu broda A kod tužene pa je znao raditi s tužiteljem koji je radio kao mornar, poslodavac da ih je u tom periodu upućivao na višednevne plovidbe radnim nalogom, te su plovidbe trajale oko 4-5 dana, s tim da je u radnom nalogu pisalo njihovo radno vrijeme, ali kako je članova posade više, tako da su imali zasebne tablice u kojima se

decidirano navodilo njihovo radno vrijeme koje je u ovdje utuženom periodu bilo 8, 10 ili 12 sati dnevno, međutim, usprkos tako vremenski određenom radnom vremenu članovi posade da su uvijek radili poslove svog radnog mjesta i duže od tako određenog radnog vremena, dalje iskazujući da su oni, pod čime mislim na članove posade, na brodu sve, od čistačice do čuvara, a cijelo vrijeme višednevne plovidbe moraju biti u službenoj uniformi i ne smiju napuštati brod, da tu nema neke treće osobe koja bi nakon što njima završi tako određeno radno vrijeme preuzela brigu o sigurnosti broda i imovine na brodu, da samo članovi posade vode o tome računa za cijelo vrijeme višednevne plovidbe, a osim toga da moraju biti raspoloživi tuženoj i odmah reagirati po dojavi. Dalje ovaj svjedok iskazuje da iako točno da im se u slučaju intervencije priznavao prekovremeni radi, da su oni poslove svog radnog mjesta obavljali i izvan tako im priznatog prekovremenog rata pa tako kada im završi ovo određeno radno vrijeme po vezu broda primjerice na Premudi da oni kao članovi posade obavljaju i dalje radne zadatke na brodu, čiste brod, održavaju ga, pregledavaju i vode računa o strojevima, i dalje prate sve radare i druge brodske uređaje, a imaju i službene veze i mobitel koje moraju pratiti. Upitan može li odrediti koliko povrh evidentiranog im radnog vremena članovi posade još obavljaju svoje radne zadatke, svjedok Zlatko Kadija sudu odgovara da to sve ovisi o okolnostima pojedinog dana, pa da tako to bude od 3 pa sve do 8 sati dnevno, dalje iskazujući da je točno da unutar dana imaju dnevni odmor, ali da taj odmor obzirom se nalaze na brodu nije decidirano određen, da odmaraju kada stignu, pojašnjavajući i to da primjerice jednom članu posade ovdje tužitelju prema tablici radno vrijeme posljednjeg dana plovidbe traje od 22,00 sata do 6,00 sati, ali da njima plovidba završava tek u 18,00 sati tog dana što da znači da se oni s višednevne plovidbe vraćaju tek u 18,00 sati, a tužitelj kojem je upisano radno vrijeme završilo u 6,00 sati ujutro tog dana da s nama ostalima na brodu radi sve dok se u 18,00 sati ne vrate u Sukošan, i iz čega da je vidljivo da tužitelj obavlja svoje radne zadatke iako mu je prema evidenciji tužene radno vrijeme koje mu je plaćeno završilo. Nadalje, i svjedok Marko Zubčić upitan o ovdje utuženom periodu sudu iskazuje (list spisa 203) da je on u tom periodu radio s tužiteljem, da su oboje tada bili mornari kod tužene na plovilu tipa A i tipa B, pojašnjavajući da službeno ovaj brod tipa A ima do 4 mornara, a tip B jednog, međutim, da to nije uvijek bilo tako već je broj mornara na brodu ovisio, dalje iskazujući da bi njih poslodavac uputio na višednevnu plovidbu radnim nalogom, ta je plovidba trajala od 4 do 7 dana, u radnom nalogu da bi im bilo određeno i radno vrijeme, u pravilo 8, 10 ili 12 sati dnevno, ali svi članovi posade da obavljaju radne zadatke i poslove svog radnog mjesta i izvan tog radnog vremena, dodajući da kada se privežu na vez ili usidre po završetku radnog vremena oni ne prestaju raditi, da moraju svo vrijeme višednevne plovidbe biti u službenoj uniformi, 24 sata dnevno da nadziru brodske sustave i ako se što pokvari i moguć je popravak da oni to popravljaju, nadziru službene veze, ako su na sidru da označe položaj na radaru i ako izađu iz njega im se upali alarm, vode računa o sigurnosti broda i imovine jer da nema neke treće osobe koja po završetku njihovog označenog radnog vremena radi to osiguranje, da obavljaju poslove čišćenja broda i prostorija, poliraju stvari, a cijelo vrijeme da moraju voditi računa i o vezu broda te u slučaju loših vremenskih prilika premještaju brod kako ne bi došlo do oštećenja istog, što da u pravilu rade tako da kada stanu na vez zapovjednik broda zapovijedi tko će što tog dana raditi na brodu, a i oni sami obzirom na radne zadatke svog radnog mjesta da iste obavljamo na brodu, a sve ovo što rade nakon završetka evidentiranog radnog vremena, osim ako su po dojavi upućeni na intervenciju, da im poslodavac ne plaća kao prekovremeni rad. Upitan može li vremenski odrediti koliko izvan evidentiranog im radnog vremena još dnevno rade svoje radne zadatke tijekom višednevne plovidbe, svjedok Marko Zubčić odgovara da je teško to odrediti obzirom to ovisi o vrsti poslova koje pojedinog dana rade, a i jer neprekidno 24 sata moraju slušati veze i voditi računa o sigurnosti broda, ali da bi on rekao da je to više sati dnevno, nekoliko, dodajući da naravno oni ne mogu biološki izdržati

bez odmora i spavanja kroz sve dane višednevne plovidbe, pa da imaju dnevni odmor, ali da to nije ni približno odmor koji bi imali da po završetku radnog vremena idu kući budući je na brodu normalan odmor nemoguć. U bitnom identično iskazima tih dvaju svjedoka sudu dalje iskazuje i svjedok Božo Eškinja (list spisa 232-233) koji je u mirovini godinu ipo, ali je prije toga radio kod tužene kao upravitelj stroja policijskog plovila tipa A te poznajem tužitelja, a koji upitan o periodu od 2015. do uključno 2020. iskazuje da je u tom periodu radio s njim tužiteljem koji je tada radio kao mornar na policijskom plovilu, njihov rad da je bio organiziran na način da ih poslodavac radnim nalogom uputi na višednevnu plovidbu, to je plovidba koja traje 3-5 dana, ovisi kako kada, u tom radnom nalogu da bude navedeno tko su članovi posade, njihovi opći poslovi, teritorij ophodnje i sve što trebaju raditi za vrijeme plovidbe, bude određen dan početka plovidbe i dan završetka, a u posebnoj se tablici navode radni sati svakog člana posade, dalje iskazujući i to da su oni u pravilu za čitavog trajanja višednevne plovidbe u uniformi, od kada plovidba počne pa do kada ne završi da moraju biti na policijskom plovilu, da ne mogu oni nakon tih njihovih radnih sati otići kući niti mogu za trajanja višednevne plovidbe obavljati neke svoje privatne poslove pa da bi on rekao da su oni za vrijeme trajanja višednevne plovidbe na svom radnom mjestu, oni, članovi posade, da vode brigu o svemu što se tiče broda pa da tako brinu i za sigurnost broda kao i imovine na njemu, da nema neke treće osobe koja bi o tome brinula nakon što završe ovi njihovi radni sati. Upitan da li unutar 24 sata jednog dana plovidbe članovi posade imaju vrijeme dnevnog odmora, svjedok Božo Eškinja odgovara da imaju, ali da moram reći da to nije isto kao odmor kod kuće kao i to da je njihov rad na plovilu specifičan, naime i nakon što se brod priveže na vez nakon ophodnje u jednom danu, članovi posade da i dalje obavljaju poslove svog radnog mjesta, poglavito one koje je nemoguće obaviti za vrijeme plovidbe, tada da primjerice rade redovno održavanje, ispunjavaju izviješće koja se ne mogu ispuniti za vrijeme navigacije, čisti se brod i sve se mora dovesti u stanje da je brod u svakom trenu spreman za isplovljavanje, on da primjerice ne može raditi podmazivanje stroja dok je on vruć i u funkciji, to da radi nakon što im završi ovo tzv. aktivno radno vrijeme, a taj rad da mu se ne evidentira kao radno vrijeme. Dakle, oni da imaju i vrijeme odmora tijekom višednevne plovidbe, ali kada nastane potreba na brodu da moraju obaviti poslove vezane za održavanje broda, a članovi posade i da nakon tog tzv. aktivnog radnog vremena, onog koje im poslodavac evidentira, obavljaju poslove koje im zapovjednik da, a osim toga u opisu poslova radnog mjesta da je obavljanje određenih stvari na brodu pa da on te stvari mora obavljati kad za tim postoji potreba odnosno kada ima mogućnost i izvan tog evidentiranog radnog vremena, a kada on to obavi izvan tog vremena, mislim da mu poslodavac to posebno nije plaćao i nije evidentirao. Upitan može li reći koliko prosječno dnevno još obavlja radne zadatke izvan evidentiranog mu radnog vremena, svjedok Božo Eškinja je odgovorio da mu nije moguće to reći u satima količinski jer da to uistinu ovisi o slučaju i okolnostima određenog dana, posebno jer oni za čitavog vremena višednevne plovidbe vode računa o brodskim sustavima te slušaju vezu i pomorsku stanicu, jer uvijek moraju biti spremni reagirati kao jedina služba na moru za zaštitu državne granice, a i jer vode računa o vremenu i vezu broda. Sve o čemu iskazuju gore navedeni svjedoci dalje potvrđuje svojim iskazom i svjedok Neven Marin (list spisa 233-234) koji je od siječnja 2019. u mirovini, ali je prije toga radio na radnom mjestu zamjenika zapovjednika policijskog plovila tipa A uz napomenu da je u periodu 2015. do 2016. odnosno godinu dana radio na radnom mjestu vršitelja dužnosti načelnika pomorske postaje, a koji sudu iskazuje da je on u ovom periodu kada je radio kao zamjenik zapovjednika plovila radio sa tužiteljem koji je bio policajac mornar, da bi ih poslodavac radnim nalogima uputio na višednevne plovidbe, što su plovidbe od 3-5 dana uobičajeno 4 dana, u tom radnom nalogu bi pisala posada, početak i kraj višednevne plovidbe te bi bili određeni njihovi opći i posebni poslovi, opći su svi policijski poslovi na moru i kopnu, a posebni bi ovisi o konkretnim potrebama, dodajući da iako je u

tom radnom nalogu bio naveden početak i kraj višednevne plovidbe nije članovima posade poslodavac svo to vrijeme odnosno sve te dane obračunavao kao radno vrijeme jer bi time u biti članovi posade unutra 10tak dana ostvarili cijelu mjesečnu satnicu, što da zna i jer je bio vršitelj dužnosti načelnika postaje, nego bi poslodavac članovima posade unutar jednog dana višednevne plovidbe pisao, ovisno kako kome, 8, 7 ili drugi broj radnih sati, znači kao da je toliko radio u tom radnom danu, ali što da nije točno jer su oni kao članovi posade radili i izvan takve evidentirane satnice. On od kada bi došao na plovidbu pa sve do kraja da ne bi uopće skidao uniformu, na brodu su i izvan te satnice obavljali radne zadate, brod se mora održavati, moraju se obaviti poslovi i izvan plovidbe, mora se vodi računa o sigurnosti plovila jer o tome brinu članovi posade, da se ne mogu oni nakon tih sati koje im poslodavac evidentira kao radno vrijeme udaljiti od broda i otići kući ili privatnim poslom, moraju za cijelog vremena višednevne plovidbe biti na brodu i raspoloživi. Na brodu da prate brodske sustave, imaju radio vezu i službeni mobitel i stalno moraju biti raspoloživi, ako dobiju poziv za obavljanje određenog zadatka, dalje iskazavši sudu da naravno to da ne znači da rade 24 sata dnevno, oni da i sjednu i odmire i jedu na brodu, ali da neki od članova posade ne poštuje to da mora biti na brodu za cijelog trajanja plovidbe i da za cijelo to vrijeme ne želi obavljati radne zadatke kada je to potrebno, on da bi ga kao načelnik stegovno gonio. Upitan može li reći koliko prosječno dnevno još obavlja radne zadatke izvan evidentiranog mu radnog vremena, svjedok Neven Marin je odgovorio da obzirom na sve poslove koje su obavljali on rekao da na samo održavanje i čišćenje broda izvan evidentiranog radnog vremena članovi posade rade još 2-3 sata, a i manje ili više od toga, zavisi kakva je situacija, neki kvar da traži 4-5 sati rada, nekada da se ne mogu vezati pa stanu na sidro i moraju biti stalno aktivni i pratiti vremenske uvjete, nekada da moraju bježati od nevere pa sele brod, na moru da se svašta može dogoditi. Nadalje, u bitnom identično gore iznesenim iskazima sudu iskazuje i svjedok Bernardo Županjac (list spisa 234) koji navodi da je on kod tužene zaposlen od 1992., a u periodu za koji ga se pita da je do 2019. radio na radnom mjestu upravitelja stroja tipa B, a od 2019. na radnom mjestu upravitelja stroja tipa A, članovi posade na plovilima da se mijenjaju pa da je u ovom periodu znao raditi i sa tužiteljem koji je bio na mjestu mornara, njihov posao da je posao organiziran na način da ih poslodavac radnim nalogom uputi na višednevnu plovidbu koja u pravilu traje 4 dana, taj radni nalog im je ubiti zapovijed koju potpisuje načelnik postaje i šef smjene, u radnom nalogu je određeno plovilo, teritorij ophodnje, tko je u posadi, koji su njihovi zadaci te radno vrijeme na način da je određeno primjerice da plovidba počinje 15. svibnja u 8,00 sati i završava 19. svibnja u 20,00 sati, za čitavog vremena koje je određeno kao vrijeme plovidbe da su članovi posade u uniformi i stalno na svom radnom mjestu odnosno plovilu, da ne mogu oni u niti jednom trenu te višednevne plovidbe otići kući ili nekim svojim privatnim poslom, da su prema radnom nalogu za cijelo vrijeme višednevne plovidbe zaduženi i odgovori za brod i imovinu na brodu, posebno oružje, pa da ne mogu oni to ostaviti primjerice kada im završi satnica koja im je određena unutar jednog dana i vratiti se sutradan na početak satnice određene za taj dan. Pojašnjava da je njima poslodavac pisao da unutar jednog dana višednevne plovidbe imaju radno vrijeme u pravilu 8, 10 ili 12 sati, to je ono što im poslodavac evidentira kao radno vrijeme prema svom planu koji ovisi o njihovom fondu sati, ali to da nije stvarno vrijeme koje oni rade, zato jer oni rade onoliko koliko ima posla. Nekad da je posla jako puno, a nekad manje, svakako da stalno vode računa o brodu, sustavima na brodu, obavljaju radne zadatke i izvan tog vremena, dodajući da je točno da imaju odmor unutar jednog dana, ali ponavlja da su u uniformi i tada i da su na brodu, ukoliko ih kontaktiraju preko veze koju stalno slušaju da moraju reagirati i to im se onda evidentira kao radno vrijeme i plati kao prekovremeni rad. Upitan može li reći koliko prosječno dnevno još obavlja radne zadatke izvan evidentiranog mu radnog vremena, svjedok Bernardo Županjac je iskazao da bi obzirom na sve poslove koje su obavljali rekao da na brodu uvijek ima raditi,

osim toga da stalno rade i edukaciju članova posade sa zakonima i propisima, da mu je teško to reći sada, ali da se radi o satima. O obavljanju radnih zadataka u utuženom periodu sudu u bitnom identično svim gore navedenim svjedocima iskazuje i svjedok Boris Stazić (list spisa 240-241) koji navodi da poznaje tužitelja, da je u periodu od 2015. do 2020. godine plovio s tužiteljem kao član iste posade na brodu tipa B, on (svjedok) da je inače upravitelj stroja, tužitelj da je sada zapovjednik broda, sigurno 3 ili 4 zadnje godine (sud ovdje napominje da se obzirom na datum kada svjedok iskazuje pred sudom ovaj navod ne odnosi na utuženi period), a u gore navedenom periodu da bi ih poslodavac radnim nalogom uputio na višednevnu plovidbu u trajanju od 3 dana i u tom radnom nalogu da bi bilo navedeno primjerice da na plovidbu kreću u ponedjeljaka u 12,00 sati i da se vraćaju u četvrtak u 12,00 sati, osim toga da su bili navedeni i njihovi radni zadaci poput nadzora granice, ophodnje voda i slično. Upitan da li im je poslodavac odredio i tzv. aktivno radno vrijeme unutar višednevne plovidbe, svjedok odgovara da je njima posadi od kada su se ukrcali na plovilo sve do završetka plovidbe aktivno radno vrijeme zato jer i u onom periodu kada nisu u ophodnji već na vezu, brod uvijek mora biti u stanju spremnom za isploviti, moraju održavati strojeve, čistiti brod, ima pismena koja moraju ispunjavati i slično, osim čega da za čitavo vrijeme plovidbe moraju nositi službenu uniformu, da tu nema da njima unutar jednog dana višednevne plovidbe završi radno vrijeme pa da oni mogu otići svojim privatnim poslom, pojašnjavajući da mogu otići kupiti kruh u dućan i to je to, za cijelo vrijeme višednevne plovidbe da su oni članovi posade i to prvenstveno zapovjednik broda kao odgovorna osoba ti koji 24 sata dnevno vode računa o sigurnosti plovila i imovine na njemu te posade, nema tu neke druge osobe različite od posade koja bi o tome brinula kada oni u danu završe s plovidbom, na brodu da postoje brodski sustavi primjerice radar koji moraju nadzirati 24 sata dnevno, a imaju i službene veze od kojih su neke fiksne na brodu, imaju pomorski kanal i službenu vezu koje moraju stalno slušati jer po potrebi moraju reagirati, međutim da je točno da imaju u danu i vrijeme kada odmaraju, moraju si skuhati obroke, mogu odmoriti i popiti kavu, ali opet da je to na radnom mjestu, na brodu koji ima 10m dužine. Na poseban upit tužene koliko vremenski izvan tzv. aktivnog radnog vremena još članovi posade obavljaju poslove svog radnog mjesta, svjedok Boris Stazić odgovara da bi on rekao da su većinu vremena na održavanju broda, kako je rekao ispunjavanju papira i drugim poslovima, a da ima i nepredvidivi stvari koji se dogode u tom periodu primjerice nešto se pokvari ili pukne na brodu pa oni to sami popravljaju, a upitan da li postoji propis da oni moraju izvan tzv. aktivnog radnog vremena biti u službenoj uniformi, odgovara da uvijek moraju biti u službenoj uniformi na svom radnom mjestu, da nakon radnog vremena od 12 sati mogu obući civilnu odjeću, ali ako bi morali ići na intervenciju ili bi za to postojao neki drugih razlog primjerice dolazak načelnika i obavljanje bilo kojeg policijskog posla da moraju ponovno obući službenu uniformu, osim toga za ljetni period im je poslodavac omogućio službene kratke hlače i majicu kratkih rukava na kojoj stoji oznaka policija pada to nose na brodu. Nadalje, i svjedok Boško Santini (list spisa 261-263) koji je od 1994. do umirovljenja 2019. bio zaposlen u MUP-u kao pomorski policajac, svojim iskazom potvrđuje sve gore iznesene svjedočke iskaze budući i on sudu iskazuje da je on radio kao zapovjednik plovila, a tužitelj Tomislav kao mornar i tako da ga poznaje jer su znali biti članovi iste posade u razdoblju za koje ga sud pita od 2015. godine na dalje. Neovisno o tome da li se radi o plovilu tipa A, B ili C, procedura da je ista, poslodavac ih nalogom uputi na takozvani paket plovidbe, plovidbe koje traju 3-4 dana, u nalogu im piše da kreću na plovidbu danas u 6,00 ujutro i sa plovidbom završavaju za 3 dana u 12,00 sati, pojašnjavajući dalje da su za cijelo vrijeme te plovidbe oni na plovilu, kreću iz Zadra koji im je baza, a onda su po zadarskom akvatoriju sve do kraja plovidbe kada se vraćaju u Zadar te da iako njima poslodavac na kraju napiše da je njihovo efektivno radno vrijeme 8-12 sati dnevno, ovisno kako kojem članu posade na kraju mjeseca fali sati do pune satnice koju može raditi, oni da su na brodu 24 sata dnevno,

svi rade svoje radne zadatke bez obzira da li su u ovoj satnici koju im je poslodavac napisao da je radno vrijeme jer brod nije kao auto, uvijek na brodu ima posla, ne možeš ga samo parkirati i više ništa ne raditi, uvijek posada mora voditi računa o vezu, vremenskim uvjetima, brinuti o sigurnosti plovila, osim toga oni da za cijelo vrijeme višednevne plovidbe moraju biti u službenoj uniformi jer nikad ne znaju kada će ih pozvati na intervenciju, a za to da moraju stalno biti pri službenom telefonu i vezama koje imaju na brodu. Njima da poslodavac kao radno vrijeme piše period koji oni provedu u plovidbi, ali oni da i nakon što se vežu na vez obavljaju radne zadatke na brodu, uvijek se nešto radi, iako točno da imaju i vrijeme odmora, međutim taj odmor da nikad nije neprekidan već primjerice odmaraju neko vrijeme pa onda moraju nešto obaviti, napominjući da oni kao pomorski policajci ne obavljaju samo radne zadatke na brodu nego obavljaju i poslove temeljne policije na otocima pa da bi oni dok su na vezu obavljali poslove policije kad to mještanima treba, kada ih pitaju za pomoć, dodajući da oni ne mogu nakon što nam završi ovo radno vrijeme koje im poslodavac piše otići s broda do početka radnog vremena sutradan, da ne mogu ići svojim privatnim poslom, iznimno jedan ili dva člana posade mogu otići do dućana radi nabavke hrane, ali da uvijek jedan član posade mora ostati na brodu, pojašnjavajući da nema kod njih na brodu toga da će se jedan član posade opravdati da više taj dan ne mora raditi ako je taj dan odradio onoliko sati koje mu poslodavac piše kao radno vrijeme. Članovima posade poslodavac pri nekim plovidbama da se pišu različita radna vremena npr. njemu piše 8 sati, a kolegi 12 sati, ali neovisno o tome koliko kome piše on da radi i ovih 4 sata do 12 sati jer da brod ne može funkcionirati bez svih članova posade. U bilo koje doba dana i noći tijekom višednevne plovidbe, posada da može dobiti zadatak, dodajući da im na početku kad je on počeo raditi nisu plaćali za prekovremeni rad, ali kasnije jer su se bunili da su im počeli nešto malo plaćati. Na poseban upit tužene da li su svi na brodu spavali u isto vrijeme, svjedok Boško Santini je odgovorio da nikad nisu članovi posade svi spavali u isto vrijeme, jer je uvijek netko morao biti nazovimo to dežuran, on da bi kao kapetan odredio tko će kada biti vezan sa očima na telefon i vezu, dok drugi odmaraju, dodajući da kada piše efektivna nitko ne spava. Sve je iznesene svjedočke iskaze sud ocijenio životnim i logičnim te ih je prihvatio kao istinite obzirom osim što su međusobno ovi iskazi u bitnom identični, ovakvi iskazi ne odstupaju od sadržaja iskaza koje su svjedoci ranije dali u tijeku ovog postupka, iskaza svjedoka Zlatka Kadije (list spisa 28-30), Borisa Stazića (list spisa 30-31), Bože Eškinje (list spisa 31-32), Bernarda Županjca (list spisa 34-36), Nevena Marina (list spisa 36-37), Boška Santinija (list spisa 38) i Marka Zubčića (list spisa 40-41) što sudu ukazuje na vjerodostojnost i objektivnost njihovih iskaza; obzirom svjedoci sudu iskazuju sasvim uvjerljivo, iskazujući upravo o onim činjenicama o kojima kao članovi posade broda imaju neposrednih saznanja; te končano i obzirom ovakvi iskazi svjedoka odgovaraju općepoznatim činjenicama o brodskim sustavima na plovilima kakva pomorska policija koristi za obavljanje radnih zadataka kao i nespornim činjenicama o vrsti i naravi poslova pomorskih policajaca, a vrsta i narav kojih proizlaze i iz spisu priležućih radnih naloga koje u spis dostavlja tužena kao relevantnu materijalnu dokumentaciju, a tužena paušalnim prigovorima stavljenim na iskaze ovih svjedoka nije dovela u pitanje vjerodostojnost i istinitost istih. Niti činjenica da su svjedoci i sami kao tužitelji pokrenuli postupke protiv tužene ne govori u prilog nevjerodostojnosti niti pristranosti njihova iskaza već prema ocjeni ovog suda upravo suprotno tome, govori u prilog objektivnosti i vjerodostojnosti njihova iskaza budući sudu nije životno niti logično da bi ovi svjedoci i sami protiv tužene pokrenuli postupke radi isplate plaće ukoliko činjenice o kojima iskazuju kao svjedoci u ovom postupku, a na kojim činjenicama temelje svoje tužbene zahtjeve u postupcima u kojima imaju procesnu ulogu tužitelja, nisu istiniti, izlažući se davanjem lažnog iskaza progonu za kazneno djelo za koje je zapriječena kazna zatvora.

9.3. Radni zadatak za kojeg svi svjedoci iskazuju da su članovi posade obavljali neprekidno za višednevnih plovidbi, poslove osiguranja broda i čuvanja brodskog inventara, dakle, posao nadzora i čuvanja plovila u vlasništvu tužene, a koji posao nedvojbeno obavljaju po nalogu same tužene budući se radi o stvarima u njezinom vlasništvu na zaštitu i čuvanje kojeg ih tužena obvezuje radnim nalogima, prema ocjeni suda članovi posade dakle i tužitelj nedvojbeno obavljaju ne samo za trajanja evidentiranog im (aktivnog) radnog vremena već za cijelog trajanja višednevne plovidbe (osim onda kada spavaju) budući nadzor nad vremenskim uvjetima radi sigurnosti plovila i imovine na plovilu, članovi posade na brodu nesporno ne prestaju vršiti onim trenutkom kada se plovilo priveže na vez po završetku evidentiranog im (aktivnog) radnog vremena. Priroda po svjedocima opisanog načina rada cijenjena u svezi sa sadržajem radnih naloga koji prileže spisu, prema ocjeni ovog suda govori u prilog zaključku da se radi o poslovima koje članovi posade nužno obavljaju i prije početka radnog vremena (provjera strojeva i brodskih sustava te priprema motora i broda za isplovljavanje) kao i po završetku radnog vremena (održavanje i pregled strojeva i sustava broda, popravci kvarova, održavanje strojeva, pranje i čišćenje broda, ispunjavanje izvješća i druge dokumentacije) odnosno kroz 24 sata dnevno osim u vrijeme kada spavaju (briga o sigurnosti broda i imovini na brodu, sigurnost članova posade, kontrola brodskih sustava, kontrola pomoćnih motora, praćenje službenih veza i službenog mobitela, nadzor vremenskih uvjeta, briga o vezu broda, nadzor radara). Ipak, iskazujući o efektivnom obavljanju radnih zadataka i izvan evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, ovi svjedoci sudu iskazuju i to da su za vrijeme višednevne plovidbe imali dnevni odmor dakle vrijeme kada su spavali i odmarali, trajanje kojeg odmora obzirom na narav poslova službenika pomorske policije kao i narav mjesta gdje se isti nalaze tijekom višednevne plovidbe (na brodu koji je općepoznato ograničenog prostora te nije uređen za ugodu), ovisi o događajima svakog pojedinog dana kao i vremenskim uvjetima radi čega često taj odmor nije neprekidan, ne traje neprekidno 12 sati unutar 24 sata i nije jednake kvalitete kao odmor „kod kuće“, ali koji ukupno ipak traje više sati dnevno. Gore je iznesenim i od strane suda ocijenjenim istinitim iskazima svjedoka u cijelosti potvrđen iskaz tužitelja dan u ovom postupku, a sud iskaz tužitelja i kada ga cijeni samostalno ocjenjuje uvjerljivim, životnim i logičnim te vjerodostojnim, ovo obzirom na općepoznate činjenice iz svakodnevnog života kao i opsežne sudske prakse u predmetima identične činjenične i pravne naravi u kojima sudi ovaj sud. Tako tužitelj sudu iskazuje (list spisa 203-204, 378-379) da nije točno da oni poslove svog radnog mjesta obavljaju samo za evidentiranog im radnog vremena ili kada su upućeni na intervenciju već da svaki član posade svoje radne zadatke obavlja i izvan tog radnog vremena, a to im poslodavac ne evidentira kao rad, dodajući da nije moguće na brodu ne raditi, uvijek je nešto, osim što im kada dođu na vez na kraju radnog vremena zapovjednik zapovjedi što će tog dana raditi na brodu, svaki član posade u sklopu svog radnog mjesta ima i svoje poslove koje također radi, da neprekidno za višednevne plovidbe moraju biti na brodu, pratiti sve sustave, pomorsku vezu kanal 16 i policijsku vezu, moraju održavati brodske sustave i voditi računa da se neki ne pokvari, primjerice da može zaštekati pumpa pa se brod može potopiti, a u slučaju kvara moraju pajati vodi iz sustava, brod da čiste i vode računa o njegovoj sigurnosti, po potrebi da ga sele na drugi vez, uvijek da ima nešto što je na brodu potrebno raditi, a kad bi sažeo svo to vrijeme koje oni obavljaju radne zadatke izvan evidentiranog im radnog vremena, to vrijeme koje zaista rade izvan tog vremena da je par sati dnevno, ono baš da se radi, dok da ostatak vremena uvijek nadziru sustave i veze i vode računa o sigurnosti broda, dodajući da ima naravno vrijeme odmora jer da nije moguće biološki funkcionirati 4 dana bez odmora, ali da to nije odmor u točno određenom periodu nego između rada i kada im dođe umor tako da više ne mogu funkcionirati, onda da odmore.

9.4. Cijeneći tako iskaze svjedoka Zlatka Kadije, Marka Zubčića, Bože Eškinje, Nevena Marina, Bernarda Županjca, Borisa Stazića, Boška Santinija i Zlatka Košte te uvjerljiv i životan iskaz tužitelja u međusobnoj svezi sa kao prvo, činjenicom koja proizlazi iz iskaza označenih svjedoka da policijski službenici pomorske policije za cijelog trajanja višednevne plovidbe, dakle i nakon evidentiranog (aktivnog) radnog vremena moraju biti u službenoj uniformi što prema ocjeni suda nedvojbeno svjedoči u prilog činjenici da isti i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena moraju imati vidljivo obilježje svojstva policijskog službenika i biti na službenom plovilu kao svom mjestu rada za čime nedvojbeno ne bi bilo potrebe da oni i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena ne obavljaju radne zadatke svog radnog mjesta u svojstvu policijskog službenika; kao drugo, općepoznatom činjenicom iz opsežne sudske prakse istovrsnih sporova, a koja također proizlazi iz sadržaja radnih naloga u ovom spisu, da su članovi posade sve pripreme za isplovljavanje s plovilom dužni obaviti prije početka evidentiranog (aktivnog) radnog vremena budući plovilo isplovljava s veza u sat početka njihovog (aktivnog) radnog vremena, a što logično znači da svakodnevno prije početka evidentiranog (aktivnog) radnog vremena koje započinje s isplovljavanjem plovila s veza članovi posade vrše kontrolu broda u smislu da li svi brodski uređaji uredno rade te da li brod ima svu potrebnu opremu za isplovljavanje te u smislu paljenja i pripreme brodskih sustava za plovidbu budući bi u protivnom isplovljavanje bilo nemoguće; kao treće, činjenicom koja također proizlazi iz sadržaja iznesenih iskaza kao i sadržaja radnih naloga u spisu, tom da članovi posade niz poslova na brodu čak po izričitom nalogu tužene obavljaju tek po završenoj plovidbi i time izvan evidentiranog (aktivnog) radnog vremena pa tako primjerice poslove održavanja plovila urednim i čistim za operativnu uporabu i poslove popravaka i održavanja strojeva na brodu; kao četvrto, činjenicom da poslove nadzora državne granice članovi posade vrše i izvan evidentirane satnice redovnog vremena budući ove poslove vrše i kontinuiranim praćenjem telekomunikacijskih i radijskih veza te brodskih sustava praćenja i nadzora na moru uz korištenje svih raspoloživih evidencija preko udaljenih računala iz otvorenih i zatvorenih izvora (VMS, AIS, Interpol, IS MUP-a, e-crew evidencija, evidencija izdanih dozvola u R/Š ribolovu), a koje su sustave i veze prema nalogu tužene dužni nadzirati neprekidno tijekom višednevne plovidbe poradi čega se, o čemu sudu iskazuju svi gore navedeni svjedoci, ne smiju udaljavati s broda ni nakon završetka (aktivnog) radnog vremena osim iznimno i s određenom poslovnom svrhom; kao peto, općepoznatom činjenicom iz svakodnevnog života da boravak na plovilu bez obzira da li se plovilo nalazi na otvorenom moru ili vezu zahtjeva opetovanu aktivnost članova posade kroz 24 sata dnevno u pogledu kontrole vremenskih uvjeta radi osiguranja sigurnosti plovila i života članova posade, a u pogledu čega sud ističe da je nesporno da svi članovi posade za cijelog trajanja višednevne plovidbe poduzimaju radnje za osiguranje sigurnosti plovila i sigurnosti članova posade te čuvanja brodskog inventara od prijetećih oštećenja upravo po nalogu tužene koja u utuženom razdoblju nije zapošljavala treće osobe za potrebe čuvanja i nadzora broda kroz ono vrijeme koje se članovima posade na brodu tijekom višednevne plovidbe evidentira kao dnevni odmor, a o čemu sudu detaljno i uvjerljivo iskazuju i gore označeni svjedoci; te kao šesto, činjenicom da je posao djelatnika pomorske policije specifičan i složen jer oni obavljaju poslove pomorske, temeljne i prometne policije, čuvaju državnu granicu i održavaju plovilo na kojem rade, a koje činjenice osim iz iskaza označenih svjedoka proizlaze i iz priloženih radnih naloga s izvješćima; sud kao nedvojbeno utvrđuje da je tužitelj efektivno poslove svog radnog mjesta u utuženom razdoblju obavljao ne samo za trajanja evidentiranog (aktivnog) radnog vremena već i izvan tako evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, međutim, ne za cjelokupnog trajanja višednevne plovidbe (službe) budući je općepoznato da biološki nije moguće, a ovom sudu niti životno ni logično da članovi posade efektivno rade 24 sata unutar jednog dana bez da spavaju i odmaraju za cjelokupnog

trajanja višednevne plovidbe (službe), kako to uostalom zaključuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama broj Revr 1483/14 od 21. rujna 2016., Revr-1332-16-2 od 26. listopada 2016. i Revr-1084/13-2 od 23. studenog 2016.; odnosno sud kao nedvojbeno utvrđuje da je tužitelj efektivno poslove svog radnog mjesta u utuženom razdoblju obavljao za cijelog vremena višednevne plovidbe (službe) osim za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno (unutar 24 sata), a poradi čega sukladno ZoR te KU/13 i KU/17 tužitelj ostvaruje pravo na isplatu plaće za svaki sat kada je na mjestu rada efektivno obavljao radne zadatke u korist tužene neovisno što se radi o vremenu izvan po tuženoj evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena dok to pravo ne ostvaruje za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno budući u tom vremenu tužitelj efektivno nije obavljao radne zadatke (tako i Županijski sud u Zagrebu presudi poslovni broj GŽ R-1150/2023 od 29. listopada 2024., Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-3196/2021 od 24. rujna 2024. i Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-3197/2021-3 od 15. veljače 2022.). Napominje se pri tome da sud uvažava činjenicu koja proizlazi iz iskaza tužitelja kao i svjedoka koji su uz tužitelja u utuženom periodu bili članovi posade plovila, da vrijeme dnevnog odmora tužitelja na plovilu (zbog uvjeta na plovilu i vezu te kontinuiranog nadzora veza i brodskih sustava) nije jednako kvalitetno kao vrijeme odmora izvan mjesta rada, osim čega isto predstavlja i vrijeme pasivnog dežurstva što nedvojbeno utječe na kvalitetu odmora te da dnevni odmor tužitelj ponekad nije koristio u neprekidnom trajanju od 8 sati već da je spavao i odmarao kada bi uspio uhvatiti vremena između obavljanja poslova svog radnog mjesta ili vremena intervencija, međutim, ove činjenice ne opravdavaju dosudu plaće tužitelju i za vrijeme trajanja dnevnog odmora budući tijekom istog tužitelj spava i odmara, dakle, efektivno ne obavlja radne zadatke u korist tužene, dok se nedostatak kvalitete tog dnevnog odmora prema ocjeni suda tužitelju kompenzira upravo kroz naknadu za pasivno dežurstvo, kakvo stajalište potvrđuje primjerice i Županijski sud u Splitu u presudi poslovni broj GŽ R-1061/2020-2 od 04. studenog 2020. u kojoj navodi da u situaciji kad je policijski službenik boravio više dana na brodu po 24 sata dnevno, pravilno zaključuje prvostupanjski sud kad za obračun plaće uračunava 8 sati dnevnog odmora odnosno kad službeniku priznaje pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad samo za stvarno odrađene sate duže od punog radnog vremena, ali ne i za sate kad službenik nije stvarno izvršavao radne zadatke već se odmara kao i Vrhovni sud Republike Hrvatske koji u presudama broj Revd-3474/2023-2 od 21. veljače 2024. i broj Rev 908/2023-2 od 30. travnja 2024. daje shvaćanje da nije životno prihvatljivo da bi efektivni rad djelatnika pomorske policije trajao neprekidno 24 sata dnevno, više dana uzastopno (u tom smislu taj sud i u odluci broj Revr 753/09-2 od 17. studenog 2009.) već je životno i logično da djelatnik koji zbog naravi posla ne smije ili ne može napustiti brod tijekom višedневnih službi na moru ima slobodno vrijeme odnosno vrijeme za odmor u trajanju od 8 sati, a koje se vrijeme provedeno izvan stvarno odrađenih sati rada, unatoč tome što tužitelj ne može napustiti mjesto rada, ne može smatrati prekovremenim radom, kakvim je pravnim shvaćanjem Vrhovni sud Republike Hrvatske reafirmirao pravno shvaćanje ranije zauzeto u odlukama broj Revr 1085/2013 od 25. siječnja 2017., Rev 487/2023-2 od 22. studenog 2023. i Rev 400/2022-2 od 11. siječnja 2024.

9.5. Takvo utvrđenje suda o efektivnom radu tužitelja tijekom višedневnih plovidbi u utuženom periodu nije dovedeno u pitanje iskazima svjedoka Senke Marević (list spisa 61j-61l, 241-242), Tatjane Škare (list spisa 61f-61h) i Maksimilijana Surića (list spisa 61a-61c), budući niti jedan od ovih svjedoka nije član posade koji je u utuženom periodu boravio na brodu s tužiteljem pa da bi o konkretnom efektivnom obavljanju poslova radnog mjesta tužitelja i drugih članova posade kroz utuženi period i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena mogao iznijeti osobna i neposredna saznanja. Osim toga, svjedoci Senka Marević, Tatjana Škara i Maksimilijan Surić u većem dijelu svog iskaza iskazuju o postupku

načina na koji se vodi evidencija o radu pomorskih policajaca, načinu obračuna plaća pomorskih policajaca i sredstvima financiranja rada pomorskih policajaca, međutim, u ovom postupku nije sporno da je tužena obračunala i tužitelju isplatila plaću za one sate rada koji su mu kao (aktivno) radno vrijeme te prekovremeni rad evidentirani u evidenciji radnog vremena koju tužena kao poslodavac vodi, a o kojoj činjenici iskazuju ovi svjedoci, već je sporno da li je tužena bila dužna tužitelju pored toga obračunati i isplatiti plaću i za one sate koje je tužitelj efektivno radio, a koji sati nisu evidentirani u evidenciji radnog vremena, o kojoj pak činjenici efektivnog rada tužitelja ovi svjedoci kao rukovodeći službenici (voditeljica/pomoćnica načelnika/načelnik postaje) logično i životno niti ne mogu imati neposrednih saznanja budući u utuženom periodu nisu radili kao pomorski policajci članovi posade broda na kojem je radio tužitelj kao mornar odnosno kao član posade broda, a niti kao članovi posade na kojem drugom plovilu tužene pa da bi o efektivnom radu članova posade na brodu tužene mogli barem iskazivati okolnosno. Zbog navedenog je već razloga sud iskaz svjedokinje Senke Marević da nakon redovnog radnog vremena službenici mogu raditi što god hoće, da mogu izaći vani u kafić, ako imaju kuće tamo gdje su se vezali da mogu otići kući, do prijatelja, da mogu joggirati ili otići na koncert, a koji je iskaz pri tome i suprotan iskazima članova posade koje je iskaze sud zbog gore obrazloženih razloga prihvatio kao istinite, cijenio nelogičnim i neuvjerljivim te u cijelosti konstruiranim sa svrhom uspjeha tužene u ovom sporu. Osim toga, takav je iskaz svjedokinje Senke Marević kontradiktoran i iskazu svjedoka Marija Viduke (list spisa 98-99), čije saslušanje u postupku također predlaže tužena, budući ovaj svjedok iskazuje da su u pasivi članovi posade bili vezani za plovilo ili za luku, ako su u njoj bili vezani mogli su spavati, čitati, gledati TV, popiti piće u kafiću, prošetati po luci odnosno otoku, ali da nisu smjeli napuštati plovilo u smislu odlaska kući. Također, dalje u svom iskazu svjedokinja Senka Marević iskazuje i to da se pomorski policajci i u tom vremenu moraju javiti na službeni poziv, a koja pak obveza prema ocjeni suda logično i životno onemogućuje službenike činiti za vrijeme dnevnog odmora što žele, odnosno nakon završetka tzv. aktivnog radnog vremena svojim vremenom raspolagati kako žele i obavljati svoje privatne i obiteljske poslove, a kako to svjedokinja Senka Marević u potpunosti neuvjerljivo iskazuje sudu. Osim toga, da svjedokinja Senka Marević sudu ne iskazuje istinito već prilagođeno za potrebe uspjeha tužene u ovom sporu, ovom sudu svjedoči i činjenica da ona sudu iskazuje da se nikada policijski službenici u njezine 34 godine službe nisu u niti jednom segmentu svojim nadređenim rukovoditeljima ili sindikalnom povjereniku tužili ili žalili na svoje radne uvjete ili da su zakinuti po bilo kojem osnovu, a koja je činjenica suprotna stvarnom stanju stvari. Naime, općepoznato je u Republici Hrvatskoj da su pomorski policajci kroz proteklo desetljeće pokrenuli na stotine sudskih postupaka radi isplate plaće, da su prethodno tim postupcima podnosili zahtjeve za mirno rješenje spora te sindikalnim putem tražili sustavno rješavanje pitanja primjerene naknade za rad pomorskih policajaca tijekom višednevnih plovidbi, a uz što je i nesporno da je od 2021. godine tužena zbog ovih traženja pomorskih policajaca za isplatu efektivnog rada tijekom višednevnih plovidbi promijenila način organizacije rada (o čemu sudu iskazuje i sam tužitelj navodeći da su od 2021 godine ukinute višednevne plovidbe te je od tada njihov rad organiziran u turnusima 12-24-12-48). Nadalje, da svjedokinja Senka Marević sudu ne iskazuje istinito već prilagođeno za potrebe uspjeha tužene u ovom sporu sudu ukazuje i onaj dio njenog iskaza u kojem upitana da li samo jedan član posade može premjestiti brod na drugi vez ako to zahtijevaju vremenski uvjeti odgovara „zašto ne bi mogao“, obzirom je u potpunosti nelogično i neživotno da bi posao prebacivanja primjerice plovila tipa A čija je materijalna vrijednost iznimno velika i koje sukladno propisima broji čak 5-7 članova posade, u nepogodnim vremenskim uvjetima na drugi vez prebacivao samo jedan član posade. Štoviše, svjedok Maksimilijan Surić iskazuje da brod ima svoju pripremu koja se mora napraviti, da to nije auto pa da samo okrenete ključ i idete jer se brod mora

pripremiti za isplivljavanje te iskazuje da je bilo zabranjeno da se odora nosi na neprimjereni način, da se recimo ne može nositi policijska jakna, a dolje traperice, da ili morate biti u službenoj odori ili izaći u civilnoj odjeći, a kakvi iskazi cijenjeni u svezi s onim dijelom njegova iskaza da se članovi posade moraju odazvati na svaki poziv odnosno intervenciju potvrđuje iskaze svjedoka čije je saslušanje predložio tužitelj te samog tužitelja u dijelu u kojem oni sudu iskazuju o obvezi nošenja službene uniforme za trajanja višednevnih plovidbi zbog obveze odazivanja na pozive za intervencije u bilo kojem trenutku višednevne plovidbe te u dijelu u kojem iskazuju da se oni kao pomorski policajci za vrijeme višednevne plovidbe ne mogu udaljavati od broda niti kada završi njihovo (aktivno) radno vrijeme odnosno da ne mogu otići svojim privatnim poslom. Nadalje, ranije u obrazloženju izneseno utvrđenje suda nije dovedeno u pitanje niti iskazom svjedoka Maria Viduke (list spisa 98-99) budući ovaj svjedok, iako djelatnik tužene, u utuženom periodu nije bio član posade broda koji je tijekom višednevnih plovidbi boravio na brodu s tužiteljem pa da bi o konkretnom efektivnom obavljanju poslova radnog mjesta tužitelja kroz utuženi period i izvan evidentirane satnice (aktivnog) radnog vremena mogao imati osobna i neposredna saznanja dok mu činjenica da je on bio s njima nekoliko terena nedvojbeno ne daje dovoljna saznanja o ovdje pravno relevantnim činjenicama. Zbog navedenog je razloga dio iskaza ovog svjedoka da je za vrijeme višednevne službe na moru tužitelj radio efektivno svaki dan 8 do 12 sati, a ostali dio bio u pasivnom dežurstvu osim ako iz pasivnog dežurstva ne bi bio podignut na rad za što su im plaćeni prekovremeni sati, sudu neuvjerljiv i konstruiran s ciljem uspjeha tužene u sporu. Što se tiče navoda ovog svjedoka da službenici van radnog vremena ili spavaju ili odu nas piće kada većinom budu u civilu, sud taj navod nije cijenio nedvojbenim dokazom za činjenicu da nakon što bi mu završilo evidentirano (aktivno) radno vrijeme tužitelj više efektivno nije radio, ovo jer je takav navod suprotan iskazima onih svjedoka koji osobno jesu članovi posade i koji su o ovoj činjenici iskazali da oni ne smiju tijekom cijele višednevne plovidbe osim zbog opravdanih razloga službe napustiti brod.

9. Obzirom na utvrđenja ovog suda o efektivnom radu tužitelja u utuženom razdoblju, sud je ocijenio nužnim odrediti provođenje novog financijskog vještačenja po drugom sudskom vještaku, ovo budući nalaz i mišljenje kao ni dodatni nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše ne daju obračun na spornu okolnost razlike u plaći, a koji se temelji na činjeničnim utvrđenjima ovog suda o efektivnom radu tužitelja. Stoga je sud stalnom sudskom vještaku za računovodstvo i financije Jeleni Ćurlici naložio izraditi nalaz i mišljenje o razlici između iznosa (bruto) plaće koja je tužitelju obračunata za rad u razdoblju od 01. svibnja 2015. do 23. srpnja 2020. i iznosa (bruto) plaće koja bi bila obračunata za rad tužitelja u tom razdoblju uz sva pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom, blagdanima i prekovremenog rada računajući prekovremeni rad na način da isti predstavljaju sati nakon evidentiranog radnog vremena umanjeni za dnevni odmor u trajanju od 8 sati dnevno kao i umanjeni za eventualno već obračunate sate prekovremenog rada, uz obračun naknade za pasivno dežurstvo za onoliko sati dnevno koliko traje dnevni odmor (koji predstavlja vrijeme pasivnog dežurstva), sve ovo samo za razdoblja u kojima je tužitelj (unutar utuženog razdoblja) bio upućen na višednevnu plovidbu. Postupajući po takvom je nalogu stalni sudski vještak za računovodstvo i financije Jelena Ćurlica izradila nalaz i mišljenje od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350) iz kojeg proizlazi da razlika između (bruto) iznosa plaće koji bi tužitelju bio obračunat za rad u označenom razdoblju da je osim obračuna plaće za redovno radno vrijeme i evidentirani prekovremeni rad (unutar svakih 24 sata tijekom višednevnih plovidbi) plaća obračunata za rad 16 sati dnevno (24 sata umanjena za 8 sati dnevnog odmora), uz sva pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom, blagdanima i prekovremenog rada i iznosa (bruto) plaće koja je tužitelju stvarno obračunat iznosi ukupno

9.420,84 Eura. Tužitelj nije imao prigovora na takav nalaz i mišljenje sudskog vještaka dok je tužena istom prigovorila podneskom od 14. svibnja 2026., međutim, nakon što je stalni sudski vještak Jelena Ćurlica dala pisano očitovanje na prigovore tužene od 3. lipnja 2026. (list spisa 374-375) i potom usmeno pred sudom iznijela dani nalaz i mišljenje (list spisa 377), sud je po tuženoj iznesene prigovore ocijenio neosnovanima, a nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350) potpunim, detaljnim, jasnim, objektivnim i izrađenim sukladno pravilima struke te primjenom važeće pravne regulirati za obračun plaće državnih službenika kao i primjenom računovodstvene metodologije za obračun plaće - ovo jer kao prvo, nalaz i mišljenje sadrži podatke o svim relevantnim parametrima nužnim za traženi obračun razlike u plaći pa tako ukupni broj sati tužitelja proveden na radu po radnim naložima, broj sati rada danju i sati rada noću, ukupan broj sati redovnog rada, sati rada za koje se ostvaruju dodaci na plaću po osnovi rada blagdanom, noćnog rada, nedjeljom i subotom, sati godišnjeg odmora, bolovanja, plaćeni dopust, vrijeme udaljena sa dužnosti i ukupan mjesečni fond sati te sati smjenskog rada, rada u turnusu i pasivnog dežurstva za svaki pojedini mjesec utuženog razdoblja te iznose plaće odnosno dodatke na plaću obračunate za te sate, sve što je detaljno prikazano u tablicama koje su sastavni dio ovog nalaza i mišljenja za svaki pojedini mjesec utuženog razdoblja (list spisa 293-343); kao drugo, jer je nalaz i mišljenje izrađen sukladno važećim primjenjivim propisima među kojima i primjenjivim Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike u pogledu načina obračunavanja prekovremenog rada na razini jednog mjeseca kako to sudski vještak posebno ističe u nalazu; kao treće, jer je dani obračun izrađen upravo temeljem nedvojbenog činjeničnog utvrđenja ovog suda o efektivnom radu tužitelja tijekom višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju, a nadopunjeno relevantnim podacima sadržanim u radnopravnim ispravama koje u spis dostavlja sama tužena; te kao četvrto, jer je sud sve prigovor tužene iznesene na ovaj nalaz i mišljenje ocijenio neosnovanima poradi čega prigovorima tužene nije dovedena u pitanje ispravnost nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350). Naime, tužena prigovara nalazu i mišljenju jer da je sudski vještak za cijelo razdoblje vještačenja u kontinuitetu utvrdio 12 sati rada u turnusu, iako je policijski službenik pojedinog dana na poslu proveo 4 ili 6 sati, a kakvo da računanje sati rada u turnusu ima za posljedicu značajno prekomjerno utvrđene iznose za rad u turnusu. Pri tome tužena specificira neke od datuma za koje da je sudski vještak pogrešno utvrdio rad u turnusu. Međutim, ovaj je prigovor tužene neosnovan i to jer kada se nalaz i mišljenje sudskog vještaka od 15. ožujka 2026. razmatra u svjetlu odredbi KU/13 odnosno KU/17 i samog pojma rada u turnusima kao posebnog oblika organizacije radnog vremena koji podrazumijeva neprekidni, višednevni rad u ciklusima (obično 12 sati rada pa 24 sata odmora zatim 12 sati rada pa 48 sati odmora tzv. 12-24-12-48), tada je nedvojbeno jasno da je sudski vještak pravilno temeljem odredbi KU/13 odnosno KU/17 rad tužitelja onda kada on radi 12 sati računao kao rad u turnusu, neovisno o tome što mu poslodavac (kako je to sukladno važećim propisima bio dužan) nakon takvog rada nije omogućio dnevni odmor u propisanom trajanju. Nadalje, tužena nalazu i mišljenju prigovara navodeći da su u izračunu sadržanom u tablicama br. 64. do 69. evidentna odstupanja u izračunu bruto plaće utvrđene nalazom vještaka i plaće prikazane u obračunskim listama prema kojima je tužena isplaćivala plaću i u situacijama kada su utvrđene iste satnice, a kako da nalaz i mišljenje ne sadrži metodologiju da nije bilo moguće izvesti zaključak na temelju čega i primjenom koje metodologije je izvršen obračun sudskog vještaka. U svezi tog prigovora tužene sud ističe da razlika koja nedvojbeno postoji između plaće koju je tužena obračunala tužitelju u svojim obračunskim listama i plaće koju u svom nalazu i mišljenju za taj isti period obračunava sudski vještak nije posljedica pogrešnog obračuna sudskog vještaka već činjenice da je tužena tužitelju plaću za rad obračunavala samo za

radno vrijeme koje mu ona evidentira kao (aktivno) radno vrijeme i za evidentirani prekovremeni rad dok je zadatak sudskog vještaka bio u nalazu i mišljenju obračunati plaću za cjelokupni efektivni rad tužitelja u utuženom periodu, ovo obzirom na po ovom sudu u ovom postupku nedvojbeno utvrđene činjenice o efektivnom radu tužitelja u utuženom razdoblju odnosno temeljem nedvojbenog utvrđenja suda da je (kako se to prethodno u obrazloženju detaljno obrazlaže) tužitelj efektivno poslove svog radnog mjesta u utuženom razdoblju obavljao za cijelog vremena višednevne plovidbe (službe) osim za vrijeme dnevnog odmora u trajanju od 8 sati dnevno (tako i Županijski sud u Rijeci u presudi poslovni broj GŽ R-72/2025 od 17. srpnja 2025., Županijski sud u Puli-Pola u presudi i rješenju poslovni broj GŽ R-59/2025 od 28. travnja 2025., Županijski sud u Rijeci u presudi poslovni broj GŽ R-688/2021-3 od 10. siječnja 2024., Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-1405/2021-2 od 25. travnja 2023., Županijski sud u Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ R-1028/2022-2 od 26. listopada 2022., Županijski sud u Zagrebu u presudi i rješenju poslovni broj GŽ R-1501/2021-3 od 31. ožujka 2022., Županijski sud u Splitu u presudi i rješenju poslovni broj GŽ R-1205/2020-2 od 20. siječnja 2022., Županijski sud u Osijeku u presudi poslovni broj GŽ R-514/2021-2 od 13. siječnja 2022., Županijski sud u Zagrebu u presudi i rješenju poslovni broj GŽ R-1361/21-2 od 07. prosinca 2021., Županijski sud u Splitu u presudi poslovni broj GŽ R-685/2021-2 od 23. rujna 2021. i Županijski sud u Splitu u presudi poslovni broj GŽ R-1061/2020-2 od 04. studenog 2020.). Obzirom da je sud vrijeme efektivnog rada tužitelja u utuženom razdoblju utvrdio upravo ocjenom dokaza izvedenih u ovom postupku temeljem kojih je utvrdio narav i opseg poslova koje je tužitelj obavljao i izvan po tuženoj mu evidentiranog (aktivnog) radnog vremena, cijeneći pri tome posebno specifičnosti radnog mjesta tužitelja i specifičnost organizacije rada policijske službe, ovako izrađeni nalaz i mišljenje nije u protivnosti sa pravnih shvaćanjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske iznesenim u rješenju broj Rev 2703/2019 od 16. prosinca 2020. u kojem se navodi da se plaće za prekovremeni rad može ostvariti samo za stvarno odrađene sate rada duže od radnog vremena, a ne i sate kada nisu izvršavani radni zadaci. Ovo stoga jer je sudski vještak sukladno nalogu suda u nalazu i mišljenju obračunao (bruto) razliku između plaće koja je stvarno obračunata tužitelju i one koja bi mu bila obračunata da je tužena plaću obračunala za sve stvarno odrađene sate rada tijekom višednevne plovidbe osim za sate dnevnog odmora, a za trajanja kojeg dnevnog odmora tužitelj prema utvrđenju ovog suda nije izvršavao radne zadatke. Neosnovan je stoga i drugi prigovor tužene iznesen na nalaz i mišljenje, kao što je neosnovan i navod tužene da nije razvidna metodologija koju je sudski vještak primijenio u svom obračunu budući je već čitanjem pisanog nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice razvidno na koji je način, primjenom kojih relevantnih podataka i sukladno odredbama kojih propisa sudski vještak izradio traženi obračun. Za istaknuti je pri tome da nakon što se sudski vještak pisano očitovao na prigovore tužene, tužena nije od sudskog vještaka tražila dodatna pojašnjenja niti mu je postavila pitanja na ročištu na kojem je sudski vještak usmeno saslušan (list spisa 377). Također je za istaknuti pri tome i to da ispravnost nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350) nije dovedena u pitanje niti činjenicom da obračun sadržan u tom nalazu i mišljenju u bitnom odstupa od obračuna danih u nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše od 2. prosinca 2021. (list spisa 29-43) odnosno dodatnom nalazu i mišljenju stalnog sudskog vještaka za računovodstvo, financije i knjigovodstvo Sanje Katuše od 8. studenog 2022. (list spisa 71-94), ovo stoga što su obračuni stalnog sudskog vještaka Sanje Katuše dani u tim nalazima i mišljenjima dani na druge okolnosti odnosno uzimanjem u obzir kao relevantnih drugih činjenica o radu tužitelja, a što je razvidno ne samo iz sadržaja tih nalaza i mišljenja već i zadatka koji je sud odredio stalnom sudskom vještaku Sanji Katuši. Kako je dakle sud nalaz i mišljenje stalnog

sudskog vještaka za računovodstvo i financije Jelene Ćurlice od 15. ožujka 2026. (list spisa 288-350) ocijenio potpunim, detaljnim, jasnim, objektivnim i izrađenim sukladno pravilima struke te primjenom važeće pravne regulirati za obračun plaće državnih službenika kao i primjenom računovodstvene metodologije za obračun plaće obzirom na činjenična utvrđenja ovog suda o efektivnom radu tužitelja u utuženom periodu, sud je temeljem ovog materijalnog dokaza kao nedvojbeno utvrdio da s obzirom na efektivno odrađene sate rada tijekom višednevnih plovidbi u utuženom razdoblju uz pripadajuća uvećanja s osnova rada noću, subotom, nedjeljom, blagdanima i prekovremenog rada tužitelju uz iznos koji mu je po osnovi plaće i naknade plaće tužena obračunala i isplatila za utuženo razdoblje, pripada i dodatni iznos od ukupno 9.420,84 Eura bruto, mjesečno u iznosima navedenim u Tablici sa stranica 4-5 nalaza i mišljenja (list spisa 291-292) poradi čega je ovom presudom tuženoj naložio isplatiti tužitelju iznos od ukupno 9.420,84 Eura bruto sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na mjesečne iznose razlika plaća, odluka o kojoj je kamati utemeljena na čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO) kojom je propisano kako dužnik koji zakasni s ispunjenjem svoje obveze osim glavnice duguje vjerovniku i zatezne kamate, a sukladno čl. 29. st. 2. ZOO, čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22) i čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23) koje reguliraju visinu zatezne kamate kroz utuženo razdoblje, pri čemu je sud tijekom zakonske zatezne kamate odredio za svaki pojedinačni mjesečni iznos plaće od 16og u idućem mjesecu kao prvog dana po danu dospijeca plaće na naplatu sukladno čl. 92. ZoR.

10. Odluka o zahtjevima stranaka za naknadu parničnog troška utemeljena je na čl. 154. st. 1. ZPP kojom je propisano da je stranka koja izgubi u sporu dužna protivnoj stranci naknaditi parnične troškove i temeljem koje je odredbe sud odbio kao neosnovan zahtjev tužene kao stranke koja je u cijelosti izgubila u sporu za naknadu troška postupka u zatraženom iznosu od 11.089,53 Eura sa zakonskom zateznom kamatom dok je tužitelju priznao pravo na naknadu troškova, međutim, sukladno čl. 155. ZPP samo onih koji su bili nužni za vođenje ovog parničnog postupka, visinu troška na naknadu kojeg tužitelj ima pravo utvrdivši temeljem Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 138/23, dalje: Tarifa) i vrijednosti predmeta spora određenoj visinom konačno postavljenog tužbenog zahtjeva s kojim je tužitelj u cijelosti i uspio u sporu. Naime, iako je tužitelj tužbu djelomično povukao, što se uistinu ima smatrati neuspjehom tužitelja, ocjena je ovog suda da je u konkretnom slučaju pravilna isključivo dosuda parničnih troškova sukladno čl. 154. st. 1. ZPP, a kada se uzme u obzir kao prvo, da se radi o postupku koji je tužitelju kao radniku bio jedini način za ostvarenje materijalnog prava iz radnog odnosa (budući tužena nije prihvatila njegov zahtjev za mirno rješenje spora podnesen prije pokretanja ovog spora); kao drugo, da je tužitelj visinu tužbenog zahtjeva prvotno odredio na viši iznos od konačno utuženog isključivo jer je taj viši iznos sudski vještak obračunao kao iznos tražene razlike u plaći, a tužitelj kao osoba koja nema financijskih znanja nije imao osnove za sumnjati u ispravnost takvog obračuna; kao treće, da je tužena prvenstveno osporavala osnovu tužbenog zahtjeva poradi čega bi poduzimanje svih radnji u ovom postupku bilo nužno neovisno o samoj visini novčanog iznosa isplatu kojeg tužitelj potražuje; te kao četvrto, da je sud pravila o naknadi troškova parničnog postupka dužan primjenjivati u smislu načela na kojima se ta pravila zasnivaju, načelu racionalnog, svrsishodnog i pravednog raspoređivanja troškova, a što pred sud postavlja zahtjev u svakoj parnici individualno ocijeniti da li se odmjeravanjem troškova postupka prema mjerodavnom pravu narušava ravnoteža između stranaka odnosno bi li tako donesena odluka o troškovima bila prekomjeran i nerazmjern teret za stranku, u ovom slučaju radnika (tako i Županijski sud u

Zagrebu u presudi poslovni broj GŽ-1916/2023-2 od 04. lipnja 2024.). Tužitelju je tako priznato pravo na naknadu troška nastalog po osnovi zastupanja po punomoćniku iz reda odvjetnika i to troška sastava zahtjeva za mirno rješenje spora (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 32. toč., 1. Tarife), troška sastava tužbe podnesene sudu 23. srpnja 2020. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 7. toč. 1. Tarife), trošak sastava prvog obrazloženog podneska od 11. rujna 2020. kojim se očituje na odgovor na tužbu (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na pripremnom ročištu održanom 16. studenog 2020. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima glavne rasprave na kojima se provodio dokazni postupak 10. veljače 2021. i 4. svibnja 2021. (2 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave na kojem se raspravljalo o predmetu spora 23. srpnja 2021. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak sastava podneska od 21. prosinca 2021. kojim se očituje na nalaz i mišljenje vještaka i određuje tužbeni zahtjev sukladno čl. 186.b st. 4. ZPP (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave na kojem se raspravljalo o predmetu spora 4. veljače 2022. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima glavne rasprave na kojima se provodio dokazni postupak 24. ožujka 2022., 24. svibnja 2022. i 30. kolovoza 2022. (3 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak pristupa na ročište glavne rasprave 4. studenog 2022. koje je odgođeno prije provođenja dokaznog postupka (1 x 25% od 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 5. Tarife), trošak sastava drugog obrazloženog podneska od 2. prosinca 2022. kojim se očituje na dopunski nalaz i mišljenje sudskog vještaka (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave na kojem se provodio dokazni postupak 15. prosinca 2022. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak pristupa na ročište za objavu presude 24. siječnja 2023. (1 x 50% od 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 3. Tarife), trošak zastupanja na ročištu glavne rasprave na kojem se raspravljalo o predmetu spora 19. travnja 2024. (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima glavne rasprave na kojima se je provodio dokazni postupak 16. siječnja 2025., 15. svibnja 2025., 18. lipnja 2025. i 20. listopada 2025. (4 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife), trošak sastava trećeg obrazloženog podneska od 11. svibnja 2026. kojim se očituje na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Jelene Čurlice i sukladno istom uređuje tužbeni zahtjev (1 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 8. toč. 1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima glavne rasprave na kojima se provodio dokazni postupak 3. srpnja i 21. srpnja 2026. (2 x 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 1. Tarife) i trošak pristupa na ročište za objavu presude 29. srpnja 2026. (1 x 50% od 100 bodova x 2,00 Eura sukladno Tbr. 9. toč. 3. Tarife), a što sveukupno iznosi 4.650,00 Eura te uz zatraženi i temeljem Tbr. 46. Tarife pripadajući PDV od 25% iznosi 5.812,50 Eura te uvećano za materijalne troškove nastale po osnovi provedenog financijskog vještačenja (464,53 Eura + 600,00 Eura + 461,00 Eura) iznosi 7.338,03 Eura. Tužitelju sukladno čl. 151. st. 3. ZPP pripada pravo na zatraženu zateznu kamatu na priznati mu iznos parničnog troška tekuću od dana donošenja ovog rješenja kojim se tuženoj nalaže plaćanje parničnih troškova tužitelju do isplate.

10.1. Nije sud kao osnovan priznao zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava podneska od 16. studenog 2020. budući se radi o podnesku u kojem tužitelj samo navodi imena svjedoka čije saslušanje predlaže u postupku, a koji podnesak sudu predaje na pripremnom ročištu, za koje je ostvario pravo na naknadu troška za zastupanje te na kojem, sukladno načelu usmenosti parničnog postupka, nije bilo zapreke da tužitelj usmeno na zapisnik iznese imena svjedoka saslušanje kojih predlaže. Sud nije priznao tužitelju kao osnovan niti zahtjev za naknadu troška sastava podneska od 3. kolovoza 2021., 13. veljače

2026. i 8. svibnja 2026. budući se radi o podnescima sastav kojih nije bio nužan za vođenje ovog postupka, a poradi čega sukladno čl. 155. ZPP tužitelj ne može ostvariti pravo na naknadu troška sastava istih. Naime, radi se o podnescima u kojima tužitelj isključivo navodi to da u prilogu dostavlja potvrdu o plaćanju predujma, a za dostavu koje potvrde sudu nije bilo potrebno sastavljati i popratan dopis. Nadalje, nije kao osnovan sud priznao zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu budući sastav tog podneska nije bio nužan za vođenje ovog postupka, a poradi čega, ovo sukladno čl. 155. ZPP, tužitelj niti ne ostvaruje pravo na naknadu troška za sastav istog. Nadalje, nije sud kao osnovan priznao zahtjev tužitelja za sastav podnesaka od 21. svibnja 2024., 27. veljače 2025., 12. prosinca 2025. i 16. travnja 2026. budući se radi o podnescima u kojima tužitelj sudu ukazuje na recentnu sudsku praksu i stoga, a obzirom da sud poznaje i pravo i sudsku praksu, podnescima sastav kojih nije bio nužan za vođenje ovog postupka, poradi čega tužitelj sukladno čl. 155. ZPP ne ostvaruje pravo na naknadu troška nastalog sastavom tih podnesaka. Konačno, nije priznat niti zahtjev tužitelja za sastav podneska od 12. studenog 2024. budući se radi o podnesku u kojem tužitelj iznosi navode koje je već prethodno iznio u tijeku postupka u svezi osnovanosti tužbenog zahtjeva, a poradi čega ni sastav ovog podneska nije bio nužan za vođenje spora.

U Zadru, 29. srpnja 2026. godine

S u d a c
Neva Lukin

Uputa o pravnom lijeku:

1. Stranci koja je pristupila na ročište za objavu, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.
2. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.
3. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpis presude. Rok za žalbu je 15 (petnaest) dana. Žalba se dostavlja pisano ovom sudu za sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku,
2. Tuženoj po ODO GUO Zadar.

Broj zapisa: **9-3088b-50fe4**

Kontrolni broj: **08a34-2bbe0-2f794**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Neva Lukin, O=OPĆINSKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.